

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 மார்ச் 30]

7. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன் வடிவு, 1989 (ஆ. இ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு : தமிழ்நாடு 1989 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்டமுன் வடிவை அறிமுகம் செய்யவும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும் ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

9. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு, 1989.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு 1989 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

2. தகவல் கோரல்—தொடர்ச்சி.

(ஏ) அரசின் ஆணைகள், ஆவணங்களைத் தமிழில் தருதல்.

*திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேறு எதுவும் விவகாரத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய விஷயத்தை நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆங்கிலத்திலேயே அரசாங்கத்தினுடைய ஆணைகளும், ஆவணங்களும் இருக்கின்றன. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் டாக்டர் தமிழ்க்குடிமகன் அவர்கள், அவற்றைத் தமிழில் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் உதவியாக இருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கண்டிப்பாக வைக்கப்படும்.

10. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1989-90, பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல்வர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் பல

1989 மார்ச் 30] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

திட்டங்கள், நல்ல திட்டங்கள் என்றாலும்கூட, மத்தியிலே கூட்டாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்று இதையே நாம் எப்போதுமே சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோம். இது ரொம்ப வேடிக்கையாகக் கூட இருக்கிறது. ஜனநாயக நாட்டில் தேர்தல் வைக்கிறோம். உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். எந்தக் கட்சி அதிகப்படியான அங்கத்தினர்களோடு வெற்றிபெற்று இங்கே வருகிறார்களோ அவர்களால் அரசு அமைக்கப்பட்டு இந்த அரசாங்கம் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் பாராளுமன்றத்திலே அதிகமான அங்கத்தினர்களைப் பெற்றிருக்கிற காரணத்தினாலே மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் அவர்கள், அதிக மெஜாரிட்டி அங்கத்தினர்கள் இருக்கிற காரணத்தினாலே அவர்கள் தனித்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போல தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலேகூட கூட்டாட்சி இல்லாமல், தனித்து, அதிகப்படியான அங்கத்தினர்களைப் பெற்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய தலைமையில், அதிகப்படியான அங்கத்தினர்கள் வந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே நீங்கள் தனித்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் இந்த நிலை நீடிக்க வேண்டும். இந்தச் சமூகமான சூழ்நிலையிலே இந்தச் சட்டமன்றம் நடக்கவேண்டுமென்று நான் முதலில் என்னுடைய உரைக்கு போவதற்கு முன்பு பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு என்னுடைய உரையை ஆரம்பிக்கிறேன். இது இப்படியே நடக்க வேண்டும். இதிலே எந்த மாறுதலும் வரக் கூடாது. மறுபடியும் கலகங்கள் வரக் கூடாது. கலகங்கள் வராமல் மனசாட்சியோடு, சிரித்த முகத்தோடு, இருக்கின்ற குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி, இருக்கின்ற குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்யக் கூடிய அளவிலே இந்த மன்றம் நடைபெறவேண்டும் என்று நான் இந்த நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வாங்கித் தந்த மகாத்மா காந்தியடிகளினுடைய, அந்தத் தலைவருடைய பாதங்களைத் தொட்டு, ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்து என்னுடைய உரையை நான் ஆரம்பிக்கிறேன். அந்த மாதிரி யார் அதிகமாக வருகிறார்களோ அவர்கள் ஆளுகிறார்கள்.

அடுத்து, மொழிப் பிரச்சினை என்று வருகிறது. இந்த மொழிப் பிரச்சினையில், நம்முடைய இந்திய தேசிய மொழிகள் அத்தனையும் தேசிய மொழியாக ஆக்கப்படாமல், அந்தந்த மாநிலங்களிலே அதிகப்படியாக எந்த மொழியைப் பேசுகிறார்களோ அந்த மொழியே ஆட்சி மொழியாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதுபோல நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவிலே தமிழ்தான் ஆட்சிமொழியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கிருப்பவர்கள், வெவ்வேறு மொழிகளைப் பேசுபவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். கன்னடம் பேசுகிறார்கள்; உருது பேசுகிறார்கள்; சமஸ்கிருதம் பேசுகிறார்கள்; தெலுங்கு பேசுகிறார்கள். அத்தனை மொழியையும் ஆட்சி மொழியாக ஆக்க முடியாது. ஆகையினால் அதிகப்படியான மக்கள் பேசக்கூடிய ஹிந்தி மொழியை அங்கே ஆட்சி மொழியாக வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே ஹிந்தி மொழியைத்திணிக்க

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1989 மார்ச் 30]

வில்லை. ஹிந்தி மொழியைத் திணிப்பதற்கு நாம் யாருமே இடம் கொடுக்கமாட்டோம். ஆனால் “நவோதயா” பள்ளிகளில் படிக்கக் கூடியவர்களை, அங்கு விரும்பிப் படிக்கிறவர்களை நாம் தடுக்கக் கூடாது. சமஸ்கிருதத்திற்கு நாம் அனுமதி கொடுக்கவில்லையா? தெலுங்கிற்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லையா? கன்னடத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லையா? மலையாளத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லையா? அந்த அடிப்படையிலே, படிப்பதைத் தடுக்காமல் அவர்களுக்கு எந்தவகையில் பாதுகாப்புக் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமாய் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் எல்லோரும் தமிழ் மக்கள். ஒரு தமிழ் மூதாட்டி சொன்னார்; “திரை கடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு” என்று.

படிக்கின்ற அத்தனைபேர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியாது. வெளியே சொல்வோம் வேலை வாய்ப்பு கொடுப்போம் என்று. அந்த அந்த பாஷையை மட்டும் படித்தால் பயனில்லை. இந்தியை நான் விடமாட்டேன், விடமாட்டேன் என்று சொல்வதில் நியாயமில்லை. இந்தி படிப்பவர்கள் படிக்கட்டும். நான் இந்தி படிக்கவில்லை. என் பிள்ளையும் இந்தி படிக்கவில்லை. என் பேரன், பேத்தி படித்தால் படிக்கட்டுமே. ஆகவே, இந்தி படிப்பவர்கள் படிக்கட்டும்; அவர்களுக்கு இந்தி படிக்க இந்த அரசு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே பல நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். அவற்றை எல்லாம் எப்படி அமுல்படுத்தப் போகிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை. தீபாவளி, பொங்கல் பண்டிகைகளுக்கு எல்லாம் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறவர்களுக்கு அரிசி கொடுக்கிறோம், வேட்டி கொடுக்கிறோம், சேலை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இனாமாகக் கொடுப்பதில் பல தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே இருந்த அரசும் இப்படிக் கொடுத்தது. இனாமாகக் கொடுக்கின்ற சேலை, வேட்டிகளை விநியோகம் செய்யக் கூடிய காலத்தில் எவ்வளவு தவறுகள் நடந்தன என்பதைப் பார்த்து இருக்கிறோம். அதை எல்லாம் பார்த்த பிறகும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை உருவாகக் கூடாது.

அப்படியே கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியாது. எல்லோருக்கும் கொடுத்தால் சிக்கல் ஏற்படும். ஓரளவுக்காவது சீராகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், பஞ்சாயத்து யூனியன் சார்பிலே கொடுக்கலாம். அங்கே இருக்கிற சேர்மன், பஞ்சாயத்துத் தலைவர், சட்டமன்ற உறுப்பினர், அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் ஆகிய எல்லோரும் கண்காணித்து விநியோகம் செய்வதாக இருந்தால் இனாமாகக் கொடுக்கின்ற அந்தப் பொருள்கள் ஒழுங்காகப் போய்ச்சேரும்; தேவையானவர்களுக்கு போய்ச் சேரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 30] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

மாநகராட்சித் தேர்தலை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதிலே கூட இன்றைக்கு இளைஞர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் செய்கிறீர்கள். 18 வயதானவர்களுக்கு எல்லாம் ஓட்டுரிமை அளித்திருக்கிறோம். மத்தியிலும் அதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; மாநிலத்திலும் அதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு ஓட்டுரிமை அளித்த பின்னால், அவர்கள் ஓட்டுப் போட முடியாமல் மாநகராட்சித் தேர்தலை நடத்துவது சரியாக இருக்காது. 18 வயது நிரம்பிய இளைஞர்களுக்கும் ஓட்டுப் போடும் வாய்ப்பை உருவாக்கிவிட்டு, தேர்தலை நடத்தினால் சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் பெண்களுக்கு 30 சதவீதம் வேலை வாய்ப்பு அளிப்போம் என்று நீங்கள் அறிவித்திருக்கிறீர்கள். நானும் ஒரு பெண் என்ற முறையிலே சொல்கிறேன். ஏராளமான பெண்கள் படித்துவிட்டு, பட்டம் பெற்றுவிட்டு, வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். படித்து பட்டம்பெற்ற பின்னாலும் வேலை கிடைக்காத காரணத்தால்தான் வேறு வழியில்லாமல் கடைசியில் சில பெண்கள் அரசியலுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது 30 சதவீதம் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்படும் என்று இந்தத் திட்டத்திலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எப்படி கொடுக்கப் போகிறீர்கள்? எப்படி கொடுக்க முடியும்? அதற்கு என்னென்ன திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறீர்கள்? பாரதப் பிரதமர் மாண்புமிகு திரு. ராஜீவ்காந்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் 25 இலட்சம் பேர்களுக்கு 5 ஆண்டுகளுக்குள் வேலைவாய்ப்பு கொடுப்போம்; அதற்கான திட்டம் போவோம் என்று சொன்னார்கள். உங்களுடைய திட்டத்தி அப்படிப்பட்ட திட்டம் ஒன்றும் இல்லை.

இப்போது கூட இளம்பிள்ளை வாதம்பற்றி சர்வே செய்ய சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சோஷியல் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் அந்தக்காக 30 பேர்களை எடுத்தார்கள். அதிலே 11 பெண்களுக்குத்தான் வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது. பெண்களுக்கு நிரந்தரமான வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும். 10, 12 இலட்சம் பேர்கள் வேலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த 30 சதவீதம் என்பதை அந்த அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டும். அதற்கு இந்தத் திட்டத்திலே வழியே இல்லை. வரக்கூடிய வேலை வாய்ப்பை எல்லாம் பெண்களுக்குக் கொடுத்தால்தான் அந்த அளவுக்கு எதிர்காலத்தில் கொடுக்க முடியும். அதற்காக நான் ஆண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. வரக்கூடிய வேலை வாய்ப்புகளில் 30 சதவீதம் பெண்களுக்கு கிடைக்கின்றவரையில் பெண்களுக்கே அந்த வாய்ப்புகளைக் கொடுக்கவேண்டும்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1989 மார்ச் 30]

அது மட்டுமல்ல, கிராமப்புறங்களில் 'கிரச்' இருக்கிறது. அங்கே அதிகமான பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க முடியும். அங்கே வேலைவாய்ப்பு கொடுத்து, அவர்களுடைய சம்பளத்தையும் 500 ரூபாய்க்கு குறையாமல் கொடுத்து, அவர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் தங்களையும் காப்பாற்றி, தங்கள் குடும்பத்தையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும். ஆகவே, அந்த திட்டம் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதன் பிறகு மில்கள் பிரச்சினை இருக்கிறது. 39 மில்களைத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஏற்கெனவே மூடிக் கிடக்கின்ற இந்த 39 மில்களையும் திறப்பதற்கான வழிவகைகளைக் காண்பதற்காக ஆளுநர் ஆட்சி காலத்தில் ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியின் சார்பிலே மில்களைத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். இன்னும் அந்தப் பணி நடக்கவில்லை. 3 மில்களைத் திறந்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது மட்டும் போதாது. 39 மில்களையும் திறக்க வேண்டும். அதற்கு நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூடிக் கிடக்கின்ற மில்களிலே பணியாற்றிய தொழிலாளர்களுக்கு 250 ரூபாய் வீதம் போனஸ் கொடுப்பதாக அறிவித்திருக்கிறீர்கள். சில பத்திரிகைகளிலே அந்தச் செய்தி வந்திருக்கிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால், 'கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைப்பது' மாதிரி இருக்கிறது. 250 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது யாருடைய பணம்? அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய 'வெல்பேர் ஃபண்டு' இருக்கிறதே, அதிலிருந்து தான் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. 250 ரூபாய் என்று விளம்பரம்தான் பெரிதாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய நிதியிலிருந்து கொடுப்பதற்குப் பதிலாக முதலமைச்சர் 'ரிஸிப் பண்ட' டிலிருந்து கொடுத்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

அடுத்து பால்வளத் துறையிலே ஏற்கெனவே 1,500 பேர் வேலை செய்தார்கள். அவர்கள் ஸ்டரைக் செய்த காரணத்தால் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் அத்தனை பேரும் எங்கெங்கோ போய் வேலையில் சேர்ந்துவிட்டார்கள். அவர்களில் 800 பேருக்கு கவர்னர் ஆட்சியில் திரும்ப வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி பேர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய நிலையை நாம் உருவாக்கினால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 30] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அடுத்து கூட்டுறவுக் கடன்கள் 39 கோடி ரூபாய்க்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கிப் பணம் எல்லாம்—நான் கேள்வி நேரத்திலே கேட்டபோது கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒதுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இந்தக் கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் கூட்டு வட்டி என்று போடுகிறார்கள். வட்டிக்கு வட்டி என்று போடுகிறார்கள். அப்படி வட்டிக்கு, வட்டி என்று போடுகிறபோது, மழை இல்லாமல், கிணற்றிலே தண்ணீர் இல்லாமல் கிரமப்படுகின்ற நிலைமையில் சாதாரண, நடுத்தர விவசாயிகளால் கூட அவற்றைக் கட்ட முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். ஏழைகளுக்குத் தள்ளுபடி செய்ததை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் நடுத்தர விவசாயிகளும் மழை இல்லாத காரணத்தால், கிணற்றிலே தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் அவதிப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்களே, அப்பேர்ப்பட்டவர்களின் பாக்கிகளையும் கணக்கில் எடுத்து அந்தக் கடனாளிகளுக்கு வட்டி, கூட்டு வட்டி என்றெல்லாம் போடுவதைத் தள்ளுபடி செய்து உதவிட வேண்டும். மூன்றாண்டுக்கு என்று கடன் கொடுத்திருந்தால் அதை ஐந்தாண்டுக்கு என்றும், ஐந்தாண்டுக்கு என்று கடன் கொடுத்திருந்தால் அதை 10 ஆண்டுக்கு என்றும் நீட்டித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வறட்சி, வறட்சி மிகவும் கொடுமையாக இருக்கிறது. அசிகம் எங்களுடைய ஜில்லா வறட்சியால் மிசவும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன்? மாநிலம் முழுவதும் மழை இல்லாத காரணத்தால் மிசவும் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க மட்டும் 5,000 குழாய் கிணறுகள் போட வேண்டுமென்று குறிப்பிலே இருக்கிறது. அப்படி 5,000 குழாய்க் கிணறுகளைப் போட்டால் கூட நிலத்தடி நீர் இல்லை. டிப்பார்ட்மெண்டிலே இருந்து போர் போட்டால் அதாவது 100 அடி, 150 அடி என்ற அளவுக்கு போர் போட்டாலும் கூட தண்ணீர் இல்லை என்றுதான் சொல்கிறார்கள். எனவே இதனை ஓரளவுக்கு மாற்றி, வீணாகப் போர் போடுவதைத் தடுத்து நிறுத்தி எங்கே தண்ணீர் இருக்கிறது என்று பார்த்து அதாவது ஒரு பெரிய ஆறு இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; அந்த ஆற்றிலே தண்ணீர் வற்றாமல் வந்து கொண்டிருக்கிறது. என்றால் அங்கே ஒரு பெரிய ராட்சஸ கிணறை வெட்டி பக்கத்திலே 5 மைல், 10 மைல் தூரத்தில் இருக்கின்ற கிராமங்களை எல்லாம் இணைத்து ஒரு 'காம்பர் ஹெயின்சிங்' திட்டம் என்ற வகையிலே கூட்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக ஒவ்வொரு ஊருக்கும் குடிதண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் தேர்ந்தெடுத்துச் செய்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1989 மார்ச் 30]

இன்றைக்கு ஸ்வீடன் நாட்டின் உதவியோடு மரங்களை நாம் வளர்க்கிறோம். உண்மையிலேயே இந்த மழை எல்லாம் வராமல் இருப்பதற்குக் காரணம் மலையிலே உள்ள மரங்களை வெட்டி விடுவதும், ரோடு ஓரங்களிலே இருக்கின்ற மரங்களை வெட்டி விடுவதும் தான். எனவே இந்தக் கொடுமையான நிலைமையைப் பற்றி நாம் சற்று ஆராய்ந்து பார்த்து எங்கெங்கு கம்மாய்கள் இருக்கிறதோ, எங்கெங்கு இணைப்பு ரோடுகள், பஞ்சாயத்து ரோடுகள், யூனியன் ரோடுகள், சர்க்கார் ரோடுகள் ஆகியவை இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் மரங்களை நட வேண்டும். அவ்வாறு மரங்களை நடவதற்கு ஓராண்டு, ஈராண்டு என்று விட்டங்களைத் தீட்டிக் கொள்ள வேண்டும். மரங்களை யாராவது வெட்டினால் நிச்சயமாக அவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கிற நிலைமையை உருவாக்கினால்தான் மழை வருவதைத் தடுக்காத நிலைமை ஏற்பட்டு எங்களைப் போன்ற சாதாரண விவசாயிகள், நடுத்தர விவசாயிகள் படக்கூடிய கொடுமை இருக்கிறதே, அது மிகப் பெரிய கொடுமை. அந்தக் கொடுமையிலிருந்து பாதுகாக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து பட்டு வளர்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் 30,000 ஏக்கர் நிலத்தில் முசுக்கொட்டைச் செடி வளர்க்கப்படுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது பாராட்டப்படக்கூடிய ஒன்றுதான். ஆனால் அந்தப் பட்டு வளர்ப்பதிலே மிகக் கடுமையான பணிகள் இருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். மேலும் அந்த பட்டு நூலைக் கொண்டு வந்து போட்டால் அதற்குப் போதிய விலை கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இல்லை. எனவே போதிய விலை கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கினால் நல்லது. அந்தத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் ஆள் வைத்துச் செய்ய முடியாது. கொஞ்சம் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் அதனை அவர்களாகவேதான் செய்ய வேண்டும். நான் கூட வளர்த்திருக்கிறேன். இரவு நேரங்களில் எல்லாம் சென்று பார்த்து இலைகளைப் போட வேண்டும். அது கறீச், கறீச் என்று மெல்கிறதா அல்லது, மெல்லாமல் இருக்கிறதா என்பதை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட கடுமையான தொழிலை நாம் ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

அடுத்து பாசனத் திட்டங்களில் நடந்திருக்கக்கூடிய கொடுமை உண்மையிலேயே மிக வேதனை அளிப்பதாக இருக்கிறது. தண்ணீர் உற்பத்தி ஆகிற இடத்திலேயிருந்து வேறு ஏதோ ஒரு ஜில்லாவுக்குக் கொண்டு போகிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே தான் எங்களுடைய திண்டுக்கல் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மதுரை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் எங்கோ மலையிலே இருந்து வருகின்ற தண்ணீரை, வையையிலே விழுகின்ற தண்ணீரை ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குக் கொண்டு செல்கிற நிலைமை இருக்கிறதே தவிர இந்தப் பகுதிகளுக்கு ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. இந்த அடிப்படையிலேயே சென்ற முறை வைகை-பெரியாறு 'இம்பூவ்மெண்ட் ஸ்கீம்' என்ற ஒரு திட்டம்

1989 மார்ச் 30] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

டத்தைப் போட்டார்கள். அப்படி ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு நிலக்கோட்டைப் பகுதிக்கு 3,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று 'சாங்ஷன்' செய்யப்பட்டது. 'கெஜட் நோட்டிபிகேஷன்' எல்லாம் வந்தது. அதற்கான எல்லா வேலைகளும் செய்யப்பட்டன. பிறகு என்ன காரணத்தாலோ தெரியவில்லை, உலக வங்கி அதனைப் பார்த்து 'அன்எக்கனாமிக் ஸ்கீம்' என்று சொல்லி அதாவது கட்டுப்படியாகாத திட்டம் என்று சொல்லி நிறுத்திவிட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நியாயம் அல்ல; தர்மம் அல்ல. அப்படியே இலாபகரமான திட்டமாக அது இல்லை என்றாலும் கூட ஏற்கெனவே அறிவித்த பிரகாரம் 3,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் தண்ணீர் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றால்தான் அந்த மக்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அப்படியில்லாமல், அவர்களே வாய்க்கால்சாலைகளை உடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை வந்தால் நம்முடைய போலீஸ் துறையே சென்றாலும் அடக்கமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கண்மாய்கள், அதை ஏழு ஜில்லாக்களில் மட்டும் எடுத்திருக்கின்றார்கள். உண்மையிலேயே இந்த வறண்ட காலத்திலே, வறட்சியான சூழ்நிலையிலே நாம் அந்த 'லேபர்' அதாவது ஓரியண்டட் புரோகிராம் மூலமாக வேலையில்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே, மழையின்மை காரணமாக, பஞ்ச நிலைமைகள் காரணத்தினாலே, வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையிலே நாம் ஏழு ஜில்லாக்களில் மாத்திரம் 206 கண்மாய்கள் என்று நினைக்கிறேன், எடுத்திருக்கிறோம். அது இல்லாமல் எல்லா பகுதிகளிலே மாநிலம் முழுவதும், எல்லா ஜில்லாக்களிலேயும் இருக்கின்ற கண்மாய்களை எல்லாம் எடுத்து அவையெல்லாம் ஆழப்படுத்தி, கரைகளை உயர்த்தி, வரத்து வாய்க்கால் களை சீர் செய்யக்கூடிய ஒரு நிலைமையை உருவாக்கினால், பல பேர்களுக்கு, பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க முடியும். அது மாத்திரமில்லை. இங்கே 18,500 ஏக்கர் பாசனவசதி அதன் மூலமாக அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆகவே, இதையும் கவனத்தில் கொண்டு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்திலேகூட வரும் என்று நினைத்தேன். சிறுமலை அருவி 19.1 கோடி ரூபாய் என்று இங்கே வந்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில் சொல்கிறேன். மழை பெய்கின்ற காலத்திலே, ரெயில் தண்டவாளங்கள் எல்லாம் உடைந்து பெரிய அபத்து ஏற்படுகிறது. ஆகவே அதற்கு பிரயோகிப்பேசிஸ் கொடுத்து, அந்த சிறுமலை அருவி திட்டத்தை நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1989 மார்ச் 30]

அடுத்து, மின்சக்தி, மின்சக்தி உற்பத்தியிலே இப்போது கூடுதலாக தூத்துக்குடியிலே 420 மெகாவாட், சென்னையிலே 2050—மெகாவாட் உற்பத்தி செய்வோம் என்று இருக்கிறது. அப்படி உற்பத்தி செய்வதிலே நாம் விநியோகம் அதிகமாக மக்களுக்கு செய்யவேண்டும். பல்லாயிரக்கணக்கான பம்பு செட்டுகளுக்கு இணைப்பு கொடுக்க வேண்டும். மக்களுக்கு எல்லாம் மின் இணைப்பே இல்லாமல் இல்லை என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். இந்த சூழ்நிலையிலே தண்ணீர் இல்லாமல் பம்பு செட்டுகள் வைத்திருப்பவர்கள் அவற்றைக் கழற்றி வீட்டிலே வைத்திருக்கின்றார்கள். அதற்கும் சேர்த்து பணம் கட்டக் கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதை மாற்ற வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு அரிசன மக்களைப் பொறுத்தவரையில் 18 சதவிகிதம் வேலைவாய்ப்பு என்று இருக்கிறது. மொத்தப் பாப்புவேஷனிலே 18 சதவிகிதம். இன்றைக்கு 1987 ஜனத்தொகை அடிப்படையிலே 23 சதவிகிதம் இருக்கிறோம். அந்த ஜனத்தொகையிலே 18 சதவிகிதத்திற்குத்தான் வேலைவாய்ப்பு. அதை 20 சதவிகிதமாக, 18 சதவிகிதம் என்று இருப்பதை, சற்று உயர்த்திக் கொடுத்தால் தலைசிறந்ததாக இருக்கும்.

அதோடு, இங்கே கூட 45 ஆயிரம் வீடுகள் அரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் என்று முதல்வர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அதற்கு நான் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்தாலும் கூட ஏற்கெனவே மத்திய அரசு மூலமாக என்.ஆர்.ஈ.பி., ஆர்.எல்.ஈ.பி. திட்டங்கள் மூலமாக அதாவது மாநிலம் முழுவதும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 65 ஆயிரம் வீடுகள் என்று கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அது தனியாக வருகிறதா? அது குறித்து எனக்கு சொல்லவேண்டும். அப்படி தனியாக வங்கால்கான் நல்லது. ஏனென்றால் மக்கிய அரசு அதற்கு உதவித் தொகை கொடுக்கிறது. அது மாநில அரசு கொடுக்கக் கூடிய பணம் இல்லை. அந்தப் பணத்தில் தனியாக அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே அப்பார்ட்மெண்டிலே, அகாவது கிராமங்களிலே நிலம் எடுக்கிறோம், அந்த நிலத்தை எடுப்பதிலே மிக சிரமம் இருக்கிறது. அந்த இடத்தை எடுக்கும்போது சில பேர்கள் கோர்ட்டுக்குச் செல்கிறார்கள். கோர்ட்டுக்கு சென்றவிட்டால் அவர்களுக்கு அவுஸ் சைட்ஸ் கிடைக்க சிரமம் இருக்கிறது. முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே அவர்களுக்கு டவன்களிலே, அகாவது குடிசை மாற்று வாரியக்கிலே கொடுக்கின்றார்கள் அல்லவா, அதுபோல அந்த அடிப்படையிலே அவர்களுக்கு, அப்பார்ட்மெண்ட், அதுதான் அடுக்குமாடி கட்டிடங்கள், அவைகளைக் கட்டிக் கொடுத்து அந்த ஏமை மக்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழேயுள்ள விவசாயிகளுக்கு எல்லாம், ஏழையெளிய மக்களுக்கு எல்லாம், எந்த சாதியாக இருந்தாலும், சாதி, மத இன வேறுபாடுகள்

1989 மார்ச் 30] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

இல்லாமல் அத்தனை ஏழை மக்களுக்கும் இந்த அப்பார்ட்மெண்ட் திட்டம் மூலமாக வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் கொடுக்கக்கூடிய திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டும். ஏற்கெனவே 1967லே கொடுத்ததுபோல இருக்கக்கூடாது. ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அன்றைக்கு உடனே ஒருபடி, படிப்படியாக 3 படி கொடுப்போம் என்றும் இல்லாவிட்டால் முச்சந்தி என்று சொல்லி இருந்தீர்கள். அது நடைபெறவில்லை. அப்படி நடைபெறாமல் இந்த திட்டம் போய்விடக்கூடாதே என்ற கவலை எனக்கு இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் இந்த திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

7. அறிவிப்புகள்.

(இ) பேரவை நடவடிக்கைகளைக் காண்புருகை தந்துள்ள டாஸ்மேனியாப் பாராளுமன்றத் தலைவருக்கு வரவேற்பு.

Mr. SPEAKER: I am glad to inform the House that Mr. Tony Rundle Hon. Speaker of Tasmanian Parliament and Mrs. Rundle, are now witnessing the proceedings of the Legislative Assembly.

I, on my own behalf and on behalf of all Members of the Legislative Assembly wholeheartedly welcome them to the State of Tamilnadu. (Cheers)

(முற்பகல் 11-10)

*திரு. மா. பன்னீர்செல்வம் : தமிழனின் பெருமையை உயர்த்திப் பிடித்து தமிழின் இனிமையை பறைசாற்றுகின்ற மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழாய்ந்த தமிழன்தான் தமிழ் நாட்டிற்கு முதலமைச்சராய் வருதல் வேண்டும்” என்கிற பாவேந்தர் பாரதிதாசன் விருப்பம் மட்டுமல்ல கோடிக் கணக்கான தமிழர்களின் விருப்பப் பத்தை நிறைவேற்றி மீண்டும் தமிழக முதல்வராய் பொறுப்பேற்றிருக்கிற எங்களையெல்லாம் இயக்கிக்கொண்டிருக்கிற தமிழனத் தலைவர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களே, வணக்கம்.

“வன்கன் குடிகாத்தல் கற்றறிதல், ஆள்வினையோடு ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு” என்கிற வள்ளுவர் பெருந்தகையின் இலக்கணத்திற்கொப்ப அஞ்சாமையும், குடிப்பிறப்பும், முயற்சியும் கொண்ட தமிழகத்தை மீண்டும் பொற்காலமாக மாற்ற 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்குரிய நிதிநிலை அறிக்கையை நாட்டிற்கு சமர்ப்பித்துள்ளீர்கள்.

[திரு. மா. பன்னீர்செல்வம்] [1989 மார்ச் 30]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கைமீது பேசுவதற்காக சீர்காழி தொகுதி சட்டமன்ற தொகுதியில் வாக்காளராக நிற்க என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தமைக்கும், என்னை உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுத்த சீர்காழி தொகுதி வாக்காளர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் நான் இங்கே பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தனமைக்கும் நான் இந்த அவையில் வருவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தமைக்கும் தமிழ் இனத் தலைவர் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், எங்கள் மாவட்ட செயலாளரான வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அண்ணன் அவர்களுக்கும் என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே, குறிப்பாக பெண்கள் நலனில் அக்கறைக் கொண்டு அவர்களுக்கென்று வேலைவாய்ப்புத் துறைகளில் இட ஒதுக்கீட்டை கொண்டு வந்திருப்பது மறுமலர்ச்சியை உருவாக்கக்கூடிய ஒன்றாகும்.

“அடுப்பூதும் பெண்களுக்கு படிப்பெதற்கு” என்று கேட்ட காலம் போய், வீட்டினில் பெண்களை பூட்டி வைப்போம் என்ற விந்தை மனிதன் மாய்ந்து விட்டார் என்ற நிலையாகி பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்” என்று சொல்கிற அளவிற்கு மாற்றத்தை உருவாக்குவதற்கு தங்கள் ஆட்சி திட்டமிட்டிருக்கிறபோது அதை உணர்ந்து மனப்பூர்வமாக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

ஏழையெளியவர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், ஆதி திராவிடர்கள், ஆலைத் தொழிலாளர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், ஆசிரியர்கள், அரசு ஊழியர்கள், மாணவர்கள், வணிகர்கள், இவர்களால் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தி மனிதாபிமானத்தோடும், மனித நயத்தோடும், தொலை நோக்கோடு ஆழ்ந்து சிந்தித்து புரட்சி கரமான, புத்துயிரை, புத்துணர்ச்சியை தரக்கூடிய, ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை நாட்டு மக்களுக்குத் தந்திருக்கிற தங்களை என் சார்பிலும், என் தொகுதி மக்களின் சார்பிலும் பாராட்டுகிறேன். நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி நன்றி சொல்கிற நேரத்தில் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து சட்டப் பேரவைக்கு அனுப்பியிருக்கிற என் தொகுதி மக்களின் பிரச்சினைகளை தேவைகளை, எதிர்பார்ப்புகளை இப்பேரவையில் நான் பிரதிபலிக்காவிட்டால் என் கடமையினின்று தவறியவனாவேன்.

சீர்காழி தொகுதி நூற்றுக்கு நூறு விவசாயத்தையே நம்பிக்கொண்டிருக்கிற மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதியாகும். அங்கே தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே பெரிய இரண்டு ஏரிகள் உள்ளன. ஒன்று பெருந்தோட்டம் ஏரி, மற்றொன்று திருவாலி ஏரி. இந்த இரண்டு ஏரிகளும் பல ஆண்டுகாலமாக

1989 டார்ச் 30] [திரு. மா. பன்னீர் செல்வம்]

ஆழப்படுத்தப்படாமலும், தூர் எடுக்கப்படாமலும் போய் விட்டதனால் ஒரு வாரத்திற்குக் கூட பாசன நீரைத் தேக்கி வைத்து விவசாய நிலங்களுக்கு பாய்ச்சக் கூடிய நிலை இல்லை.

சற்றேறக்குறைய 200 ஏக்கர் பரப்பளவு உடைய அந்த இரு ஏரிகளையும் ஆழப்படுத்தி, கரைகளை உயர்த்தினால் காவிரி நீரையும், மழை நீரையும் பல மாதங்களுக்குத் தேக்கி வைத்து பல ஆயிரம் ஏக்கர் விவசாய நிலங்களுக்கு நிரந்தரமாக பாசன நீரை வழங்கி விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க முடியும்.

சீர்காழி கடைமடை பகுதி விவசாய நிலங்கள் மழைக் காலங்களில் கடற் பெருக்கினால் கடல்நீர் விவசாய நிலங்களுக்குள் புகுந்து பெருஞ்சேதத்தை ஆண்டுதோறும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருகின்றது. எங்கெங்கே தடுப்புச் சுவர் கட்ட வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் தடுப்புச் சுவர் கட்டி கடற் பெருக்கின் சேற்றத்தை தடுத்து விவசாய நிலங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுகிறேன். விவசாயம் பாதிக்கப்படாமல் மாற்றுத் தொழிலாக தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்க படவேண்டும்.

குடிநீர்ப் பிரச்சினை பெரும் பிரச்சினையாக உள்ளது. பல இடங்களில் நிலத்தடி நீரும் உப்பு நீராகி விட்டது. ஏற்கெனவே போடப்பட்ட பல ஆழ் குழாய் கிணறுகளும் தண்ணீரின் தன்மை மாறியதனால் பயன் இல்லாமல் போய் விட்டது. எனவே, குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க நிரந்தரமாக குடித் தண்ணீர் கிடைத்திட—தொலை நோக்கோடு ஆழ்ந்து சிந்தித்து குடிநீர் மேல்நிலைத் தொட்டிகளைக்கட்டித் தர வேண்டுகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் உள்ள உணர்வின் ஒட்டுமொத்த பிரதிபலிப்பே “பூம்புகார் கலைக்கூடம்”. எழில்மிகு பூம்புகாரிலிருந்து சென்னைக்கு திருவெண்காடு, சீர்காழி வழியாக திருவள்ளூர் பேருந்து ஒன்று விடுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“சீர்காழி என்கிற இடத்தில் பெயரை உலகமே தெரிந்து கொள்கிற அளவிற்கு இசையில் மேன்மையுற்று, இசைத் துறைக்கே பெருமையை உருவாக்கி “இசைமாமணி” “இசையமுதம்”, “இசைக் கடல்”, “இன்னிசை அரசு” முதலான 42 சிறப்புப் பட்டங்களை பெற்ற திருமிகு சீர்காழி கோவிந்தராசன் அவர்களை மேன்மேலும் சிறப்பிக்கிற வகையில் சீர்காழியில் அவருடைய பெயரால் “கலைக் கல்லூரியை” உருவாக்கி அதில் இசைத் துறையையும் உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் அங்கே இசைப் பயிற்சி கற்று கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

[திரு. மா. பன்னீர்செல்வம்] [1989 மார்ச் 30]

எங்கள் தொகுதியில் ஒரு தீவு உள்ளது. மூன்று பக்கங்கள் ஆறுகளாலும், ஒரு பக்கம் கடலாலும் சூழப்பட்டு, இயற்கை எழில் கொஞ்சும் பிச்சாவரம் காட்டிற்குப் பக்கத்திலுள்ள கொடியம் பாளையம் என்னும் கிராமம் எந்தவித சாலை வசதியும் இல்லாமல் துண்டிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. ஏறத்தாழ 2,500 மீனவர் மற்றும் விவசாய மக்களை உள்ளடக்கிய அக் கிராமத்தை பின் தங்கிய கிராமமாக அறிவித்து சாலை மற்றும் பாலம் அமைத்துத் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். சீர்காழி தொகுதிக்கு வடக்கே உள்ள பழையார் துறைமுகமும், சீர்காழித் தொகுதிக்கு தெற்கேயுள்ள பூம்புகார் கலைக் கூடமும் கடற்கரையோர சாலை மூலம் நேரடியாக இணைக்கப்படுமேயானால் வர்த்தக ரீதியாகவும், சுற்றுலா ரீதியாகவும் மிகவும் பயனுடையதாக அமையும்.

கொள்ளிடம் கடைமடைப்பகுதியாக புதுப்பட்டினத்தில் கிட்டியணை வடிகால் உள்ளது. கடல் பெருக்கு சமயத்தில் கடல் நீர் கொள்ளிடம் ஆற்றிலிருந்து பெருகி, இவ்வடிகாலின் மூலம் உள் புகுந்து ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஏக்கர் நிலங்களை வருடந்தோறும் பாழடித்து வருகிறது. இந்த வடிகாலின் குறுக்கே தடுப்பு அணை கட்டித் தர வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சீர்காழிப் பகுதியில் இருக்கும் அரசு அலுவலகங்கள் தனிக் தனியாக தனியார் இடங்களில் வாடகைக் கட்டிடங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் அரசு புதிதாக ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டி, அந்த இடத்திலே அந்த அலுவலகங்களை ஒன்றாக வைத்தால், மிகச் சிறப்பாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அங்கே பணி புரியும் அரசு அலுவலர்களுக்கு குடியிருக்க வீடுகள் இல்லாமல் இருப்பதால், வீட்டு வசதி வாரியத்தை ஏற்படுத்திக் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தால், அந்தப் பகுதியில் உள்ள அரசு அலுவலர்களுக்கு அது மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதாக இருக்குமென்பதால் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசை அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்கள் பகுதியில் உள்ள சீர்காழி மருத்துவ மனை, தாலுக்கா ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் மருத்துவமனை ஆகியவை 1976க்குப் பிறகு கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. சீர்காழி மருத்துவ மனையைச் சுற்றி தடுப்புச் சுவர் இல்லாமல் பாதுகாப்பற்ற நிலையில் உள்ளது. பிரேத பரிசோதனைக் கூடம் மருத்துவ மனையில் நடுவில் இருப்பதால் மருத்துவ மனைக்கு வரும் நோயாளிகளுக்குப் பெரிதும் பாதிப்பாக உள்ளது. அதை ஒரு புறமாக மாற்றி அமைத்துத் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அந்த மருத்துவ மனையிலே ஜெனரல் சர்ஜன், ஈ.என்.டி. சர்ஜன் உள்ளார்கள். அந்த இரண்டு அறுவைசிகிச்சை நிபுணர்களுக்கு உதவியாக மயக்குநர் (அநெஸ்திசிஸ்ட்) இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தால், உடனடியாக ஒரு அநெஸ்திசிஸ்ட் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் அன்புடன் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 30] [திரு. மா. பன்னீர்செல்வம்]

என்னுடைய பகுதியில் உள்ள மருத்துவ மனைகளில் மின் சார விசிறிகள், மின் விளக்குகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. படுகைகளும் மோசமாக இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் பார்த்து, நல்ல படுக்கைகளையும், மின் வசதிகளையும் செய்து தந்து, அந்த மருத்துவ மனையை நவீனப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சீர்காழித் தொகுதியிலுள்ள நெடுஞ்சாலைகள், ஒன்றியச் சாலைகள் மிகவும் பழுதடைந்துள்ளன. அதைச் சீர் செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொள்ளிடம் கரையை ஒட்டி இருக்கக் கூடிய அளக்குடி, முதலைமேடு கிராமங்கள் வெள்ளக் காலங்களில் கரைகள் உடைப்பெடுத்து விடுகிறது. அப்படி வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்ட காலத்தில் நமது தானைத் தலைவர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு வருகை தந்தது குறிப்பிடத் தக்கது. அந்தப் பகுதியின் கரைகளுக்கு தடுப்புச் சுவர் கட்டி, கரையை உயர்த்தித்தர பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலுள்ள அரசினர் உயர்நிலை பள்ளிகளுக்கு, புதுப்பட்டினம், கொண்டல், வைத்திஸ்வரன் கோயில் போன்ற பகுதிகளில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் எந்தவிதமான லேபரட்டரி வசதிகளும் இல்லை. மேலும் சுற்றுச் சுவர்கள், லேபரட்டரி வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த வசதிகளை எல்லாம் அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அன்புடன் கேட்டுக்கொண்டு, கொடுத்த வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, அமைகிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-20)

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1989-90ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பேசுகிற ஒரு வாய்ப்பைப் பெற்றமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காருக்கு பிரேக் எப்படியோ, மாட்டுக்கு மூக்கணாங் கயிறு எப்படியோ, அதுபோன்று ஜனநாயகத்தின் எதிர்க்கட்சியினுடைய பங்கு முக்கியமானது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில், இன்றைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிற ஒரு வாய்ப்பினை அளித்த என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்த மக்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பல்வேறு திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதனுடைய செயல்பாடுகளை வருகிற ஆண்டுகளில் தான் நிர்ணயிக்க முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வறுமையில் உழலும் பெண்களுக்கு — அவர்களுடைய திருமணத்திற்காக ரூ. 5,000 வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1989 மார்ச் 30]

காக மொத்தம் ரூ. 6 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி பார்த்தால் ஆண்டொன்றுக்கு 12,000 பெண்களுக்குத்தான் அந்தச் சலுகையை வழங்க முடியும். ஆனால் நம் நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால்—தமிழகத்தைக் பொறுத்தவரை ஆண்டொன்றுக்கு ஏழைக் குடும்பங்களைச் சாந்தவர்களின் ஒரு லட்சம் பேர் திருமணம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்று புள்ளிவிவரங்கள் சொல்லுகின்றன. அந்த நிலைமையில் 12,000 பேருக்கு மட்டும்தான் இந்த வசதி என்று சொன்னால் மீதமுள்ள 88,000 பெண்களுக்கு என்ன வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது எதுவும் இதிலே குறிப்பிடப் படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக ஒரு சிறிய அளவில் அவர்களுக்கு ஊதியம் என்கிற வகையில் வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது மாதத்திற்கு அவர்களுக்கு ரூ. 200 தான் வழங்கப்படும் என்றும் அப்படி 25,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்கப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 200 ரூபாய் மாதத்திற்கு ஊதியம் என்று சொன்னால் அதை வைத்துக் கொண்டு ஒருவர் எப்படி குடும்பத்தை நடத்த முடியும்? அது ஒரு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டம் என்று எப்படி எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கமே சொல்லுகிறது—ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 4,800 க்கு குறைவாக யார் யாருக்கு வருவாய் வருகிறதோ அப்படிப்பட்ட குடும்பங்கள் எல்லாம் ஏழைக் குடும்பங்கள் என்று சொல்லுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் மாதத்திற்கு ரூ. 200 மட்டுமே ஊதியம் என்று சொன்னால் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 2,400 தான் வருமானமாக வருகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் வேலை வாய்ப்பு வழங்கும் திட்டம் என்பது வெறும் காதற்காகத்தான் இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்குத் தலையாய பிரச்சினையாக விளங்குவது காரிவிப் பிரச்சினை. காவிரி நீர்ப் பிரச்சினைதான் தமிழக மக்களுக்குக் கவலை தரும் பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது. மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சில தினங்களுக்கு முன்னாலே பேசியதாக பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. 'காவிரிப் நீர்ப் பிரச்சினையைக் குறித்து, சட்டமன்றம் கூடுவதற்கு முன்னாலேயே கருநாடக மாநிலத்தைச் சார்ந்த முதலமைச்சரோடு பேசி தீர்ப்பதற்கு வழிவகை செய்வேன்' என்று அப்போது சொல்லி இருக்கிறார். ஆனால் அப்படிப்

1989 மார்ச் 30] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

பேசப்பட்டதா என்றால், இதுவரை பேசப்படவில்லை. என்றே நாங்கள் அறிகிறோம். அந்தப் பிரச்சினையின் முனைப்பு காட்டி விரைவில் முடிக்கிற அளவுக்கு அவர் காரியமாற்ற வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் சிறு விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் பழைய கூட்டுறவு கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்வோம் என்று தேர்தலுக்கு முன்னாலே வாக்குறுதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதுபற்றிய அறிவிப்பைப் பார்க்கிறபோது, குறுகியகால கடன்கள், தவணை தவறிய கடன்கள் ஆகியவை மற்றுமே தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் வட்டி மட்டும்தான் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை நீடித்தால் இந்தக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்கிற நிகழ்ச்சி என்பது மேலும் மேலும் தொடருகிற அளவுக்கு—அடுத்த ஆண்டும் தொடருகிற அளவுக்கு இருக்கும் என்றுதான் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் அவைகளையெல்லாம் இதோடு முடித்துவிட வேண்டும். ஏனென்றால் தேர்தலில் நாங்கள் அளித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அப்படியானால் இதோடு முடித்துக் கொள்ளப் போகிறீர்களா அல்லது தொடரப் போகிறீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது சத்துணவு மையங்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்படுபவர்கள் என்று. ஆனால் அவர்கள் இன்றைக்கு பகுதிநேர ஊழியர்களாகத்தான் நிரந்தரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிரந்தரமாக அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு பேராளியார் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதுபோல் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்குவது—அந்த முறையில் நிரந்தரம் செய்வது என்பதில்லை. அவர்கள் எந்தப் பணியாற்றுகிறார்களோ, அந்தப் பணியில் நிரந்தரமாக்கப்படுவார்கள் என்றுதான் சொல்லப்பட்டது. அந்த வகையிலேதான் உறுதி வழங்கப்பட்டது. அதையேதான் நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த் : தலைவரவர்களே, அவை முன்னவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அறிவிக்கப்பட்ட தேர்தல் அறிவிப்பிலே சத்துணவு கூட ஊழியர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படுவார்கள் என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; ஆனால் பகுதிநேர ஊழியர்கள் என்று சொல்லப்படவில்லை.

[1989 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே அவர்கள் பகுதிநேர ஊழியர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள் அவர்களின் அந்த ஊழியமும் நிரந்தரமாகவில்லை; இப்போது அந்த ஊழியம் நிரந்தரமாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தலைவரவர்களே, அவை முன்னவர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி, அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளாக இருக்கின்ற “தங்களை நிரந்தர அரசு ஊழியர்களாக்க வேண்டுமென்பதை” அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கு விபத்து நேர்ந்துவிட்டால் அவர்களுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கப்படுமென்று தேர்தல் வாக்குறுதியாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்யப்படவில்லை.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் நகரங்களுக்கும், அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்துதரப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு நிதிநிலை அறிக்கையை பார்க்கின்ற நேரத்தில் அது இரண்டு ஆண்டுகளில் முடிக்கப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளில் முடிந்தால் பரவாயில்லை; ஆனால் 5 ஆண்டுகளுக்குள்ளாவது முடிக்கின்ற அளவுக்கு பணிகள் செய்யப்பட்டால் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும்.

வறட்சியானது இன்றைக்கு தமிழகத்தில் தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் 5 ஆயிரம் கைப் பம்புகள், போர்கள் போடுவதற்கு அரசாங்கம் உத்திரவு வழங்கியிருக்கிறது என்ற குறிப்புகளை நாங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் வறட்சி நிவாரணத்திற்கு வேண்டிய பணிகளை செய்திருக்கிறார்களா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது அதற்கு எந்த விதமான முனைப்பும் செய்யப்படவில்லை என்றுதான் நாங்கள் சொல்லவேண்டும். அதற்குமுன்பெல்லாம், வறட்சி என்று வரும் போது தமிழகத்தில் அரசாங்கம் ஐன்வரி, பிப்ரவரி மாதத்திலேயே அதற்கு உத்திரவு வழங்கி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் கூட்டத்தைக் கூட்டி, எங்கெல்லாம் வறட்சி இருக்கிறது என்று விவாதித்து, பொது மக்களுடைய கருத்துக்களையெல்லாம் கேட்டு நடவடிக்கை எடுத்ததை நாங்கள் பார்க்கின்றோம். ஆனால் இந்த மாதம் 19-ம் தேதி வறட்சி நிவாரணமபற்றி விவாதிக்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் கூட்டம் கூட்டப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் என்னவோ தெரியவில்லை. அது இன்றைக்கு நிறுத்தப்பட்டு மீண்டும் ஏப்ரல் 15ம் தேதி றட்டுவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்த காலதாமதம்? ன்எட்சியில் கடுமையானது அரசிடைய காதுக்கு எட்டவில்லையா? ன்வறுதான் இன்றைக்கு மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் கூஎபதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 30] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

மீனவர்களுக்கு இலவசமாக வீடுகள் வழங்கப்படுமென்று தேர்தல் வாக்குறுதியிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இதுவரை அதற்கு வேண்டிய அறிவிப்புகள் எதுவும் வரவில்லை. அட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கான வழிவகைகள் இதுவரை செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உள்ளாட்சி அமைப்புக்களைப் பொறுத்த வரையில், முன்பு சொல்லப்பட்டதெல்லாம் உள்ளாட்சி அமைப்புக்களுக்கு அதிகமான அளவில் நாங்கள் அதிகாரங்கள் வழங்க இருக்கிறோம், அதனுடைய நிதி ஆதாரங்களையெல்லாம் பெருக்குவதற்கு வழிவகைகள் செய்வோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கனவே இருந்த ஒரு அதிகாரத்தை உள்ளாட்சி நிறுவனங்களிடமிருந்து பறிக்கின்ற அளவுக்கு அதைப் பரிசீலனை செய்கிறோம் என்ற முறையிலே அரசாங்கம் அறிவிப்பு செய்திருக்கிறது. உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் அதற்குமுன்பெல்லாம் அவைகளினுடைய பணி, தொழில்கள், வாணிபங்கள், பொன் தொழில்கள் மற்றும் வேலை வாய்ப்பு மீதான வரிகளை அவைகளே விதித்துக்கொண்டு வந்தன. அதை மறுபரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் வசூல் செய்து, செலவு போக மீதியை வழங்க இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலில் அரசாங்கம் சொல்லலாம், நாங்கள் வசூல் செய்து எங்களுடைய செலவு போக வழங்குகிறோம் என்று சொல்வார்கள். காலப்போக்கில் அதிலே ஒரு பகுதிதான் அந்த உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்குப் போய் சேருமேயொழிய அதிலே பெரும் பகுதியானது அரசாங்கத்தின் நிதிக்கு வந்துவிடும். உள்ளாட்சி நிறுவனங்களின் உரிமையானது பறிக்கப்படும் அளவுக்கு இந்த நிகழ்ச்சிகள் அமையுமென்று சொல்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், முன்பு கேளிக்கை வரியிலே பெரும்பகுதியானது உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருந்தாலும், அதிலே பெரும் பகுதியாவது அரசுக்குத்தான் சென்று கொண்டிருக்கிறது. அதோடுமட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஸ்டாம்ப் டியூட்டி அவைகளையும் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் வசூலிப்பதில்லை. அவைகளை அரசாங்கம் வசூல் செய்து வெறும் 5 சதவீதமோ 10 சதவீதமோ தான் உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்குப் போகிறது. மீதி 90 அல்லது 95 சதவீதம் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்கிறது. ஒப்படி உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய நிதிகள் காலப்போக்கிலே அரசாங்கம்தன்னுடைய நிதிக்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் மேலும் நலிவடைகின்ற ஒரு காலம் ஏற்படுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, நீங்கள் உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு அதிகமான நிதியை வழங்க இருக்கிறோம் என்று சொல்வீர்கள். அது இல்லை என்ற நிலைமை தான் ஏற்படுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1989 மார்ச் 30]

அரசு அலுவலர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு சமமாக சம்பளம் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் அதற்கு முன்பெல்லாம் 8 முறை அகவிலைப்படியே அன்றைக்கு நடைபெற்ற தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே கொடுக்காத காரணத்தாலே தான் இந்த வேற்றுமைகள் வந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கலைகின்ற அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதோடு இதற்கான நிதிவசதி செய்யப்பட்டவில்லை என்பதையும் நான் பார்க்கின்றேன். நீங்கள் மே மாதத்தில் அந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதாக இருந்தால் பல கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு தேவை. அதற்கு என்ன வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதுபற்றி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இல்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11.30)

மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய பேச்சில் குறுக்கிடுவது என்னுடைய நோக்கம் அல்ல. ஏற்கனவே இருந்த அரசு, நிர்வாகம் நடத்திய அரசு பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் சிறிதும் நிதி மிச்சமில்லாமல் செய்துவிட்டுப் போய்விட்ட காரணத்தால் இப்பொழுது தாமதம் ஆகிறது.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : நான் காலதாமதத்தைச் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னதெல்லாம் இன்றைக்கு நீங்கள் அறிவிப்புகளைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மே மாதத்திலே அந்த அறிவிப்பின்படி, 1988 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் கொண்டு வழங்குவதாகச் சொல்லியிருக்கின்றீர்கள். இதற்கு நிதி வசதிகள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்படவில்லை என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஏற்கனவே இருந்த அரசுகள் செலவு செய்திருக்கின்றன என்று சொன்னால் செலவுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னால், பணம் இல்லை என்று சொன்னால் அது விரயமாக்கப்படவில்லை என்ற வகையிலே அவைகள் திட்டங்களுக்காகச் செலவு செய்யப்பட்டிருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அளவிலே இருக்கலாம். ஆனால் அதை விட்டுவிட்டு நம்முடைய ஜனாதிபதி ஆட்சியின் காலத்திலே மீதி வைக்கவில்லை என்ற முறையிலே குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தாலும், அந்தக்

1989 மார்ச் 30] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

குற்றச்சாட்டுகளுக்கு வேண்டிய நிவாரணங்களைப் பெறுகின்ற அளவிற்குக் காரியங்களை ஆற்றி, இந்த ஒரு அறிவிப்பினை நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள், நிதி ஆண்டிலே அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சென்ற கூட்டத் தொடரிலே ஒரு உறுதியைச் சொன்னார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், நகராட்சிகளிலும் நடைபெறுகின்ற கூட்டங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்கின்ற அளவிற்கு நூங்கள் வாய்ப்பினைத் தருவோம், அவர்களுக்கு உரிய மரியாதையைத் தருகின்ற அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். நான் அன்றைக்குக்கூடச் சொன்னேன்; நீங்கள் அந்த உத்தரவைப் போடாதீர்கள்; சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்று விதியையே அமைத்து விடுங்கள் என்று ஏனென்று சொன்னால், மரியாதை இல்லை என்று சொன்னால் எந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினரும் உள்ளே செல்ல முடியாது. நம்முடைய ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த திருவொற்றியூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கூட ஒருசில தினங்களுக்கு முன்பு, பத்திரிகையிலே சொல்லியிருக்கின்றார்கள், நகரத்தினுடைய, மாதவரம், மணலி போன்ற நகரங்களினுடைய கூட்டங்களிலே கலந்து கொள்ள முடியவில்லை என்ற அவருடைய ஆதங்கத்தைக்கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அருமைச் சகோதரர், புதியதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மருங்காபுரி சட்டமன்ற உறுப்பினர் பேராசிரியர் பொன்னுசாமி அவர்களும் ஊராட்சி ஒன்றியக் கூட்டத்திலே கலந்து கொள்ளச் செல்லுகின்ற நேரத்திலே அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது, நீங்கள் பார்வையாளர்தான்; கோடியிலே ஒரு மூலையிலே உட்காருங்கள், கீழே, எல்லா ஊராட்சி மன்றங்களினுடைய தலைவர்களுக்குக் கீழே கடைசியிலே, கோடியில்தான் நீங்கள் உட்கார வேண்டும்; நீங்கள் எதுவும் பேசக்கூடாது என்று சொன்னால் முதலமைச்சருடைய அறிவிப்பை, அவருடைய உத்தரவை அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையா என்பதைத்தான் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், சமீபத்திலே என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் 27ஆம் தேதி என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த லத்தார் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய கூட்டமானது கூட்டப்பட்டிருக்கிறது; அந்தக் கூட்டத்திற்கு எனக்குக்கூட அழைப்பு வழங்கப்படவில்லை. அந்தக் கூட்டத்திற்குப் பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கு அழைப்பு இருக்கிறது; மற்றவர்களுக்கும்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1989 மார்ச் 30]

அழைப்பு இருக்கிறது. ஆனால் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு அழைப்பு வரவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு ஆதிதிராவிட மக்கள் பல்வேறு புறம்போக்கு நிலங்களில் பல ஆண்டுகளாக வீடுகளைக் கட்டி வாழ்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அந்த வீடுகளுக்கெல்லாம் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். யாரெல்லாம் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு, இருபதாண்டுகளுக்கு முன்பு மேய்க்கால் புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது குட்டை புறம்போக்கு நிலத்திலே அவர்கள் இருந்தாலும், அதையெல்லாம் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து அங்கே குடியிருப்பதன் காரணமாக இந்தக் குட்டைப் புறம்போக்கில் எந்த ஆபத்தும் இல்லை என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு பட்டா வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு உள்ள நிலைமை, யெல்லாம் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்குப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரை வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் இதன் மூலமாகத் திண்டுக்கல் மாவட்டத்திற்கு அதனுடைய பெயரை மாற்றியிருக்கிறீர்கள். இதிலே கவுரவத்தைப் பார்க்காமல், இருக்கின்ற நிலைமைகளை உணர்ந்து கொண்டு—ஏனென்று சொன்னால் மக்கள் ஒரு பழக்கத்திற்கு வந்துவிட்ட நிலைமையிலே, அந்தந்த மாவட்டத்திற்கு ஏற்கனவே இருக்கின்ற பெயர்களை வைக்கின்ற அளவிற்கும், இன்றைக்குச் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திற்கு நாங்கள், புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய பெயரை வைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடம் அந்தக் கோரிக்கையானது வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே எங்களுடைய டி.டி.சி.யிலே அதற்காகத் தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், வடார்க்காடு மாவட்டம் இன்றைக்கு இரண்டாக.]

1989 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே செங்கை மாவட்டத்தினுடைய மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுவிலேயே அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பெயர் அந்த மாவட்டத்திற்கு வைக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தது. அது என்ன காரணத்தினாலோ இடைக்காலத்தில் மறக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில்தான் இப்போது செங்கை மாவட்டத்திற்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மாண்புமிகு முதல்வர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் கூட இப்போது இருந்தால் மகிழ்ச்சி அடையக்கூடிய, அவர் போற்றுகின்ற அண்ணா அவர்களுடைய பெயர்தான். எனவே, அதற்கு மாறாக இன்னொரு கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வது ஒரு வேளை எம். ஜி. ஆர். அவர்களுக்கே கூட குறை ஏற்படுத்துவதாக ஆகிவிடும் என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தலைவர் அவர்களே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயரை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் திண்டுக்கல்லை தலைநகராகக் கொண்ட புதிய மாவட்டத்திற்கு சூட்டினார்கள். அண்ணா அவர்களுடைய பெயர் இருக்கவேண்டும்; அவர் தமிழகம் முழுவதிற்கும் சொந்தமானவர்; ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு மட்டும் சொந்தமானவர் அல்ல என்ற முறையில்தான் அவரின் பெயர் இருக்க வேண்டும் என்று போக்குவரத்து கழகத்திற்கும், மாவட்டத்திற்கும் அண்ணா அவர்களின் பெயரை புரட்சித் தலைவர் சூட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல வடாற்காடு மாவட்டத்தை இரண்டாக பிரிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை நீங்கள் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கேரளா மாநிலத்தில் மேற்கு நோக்கியாய்ந்து வீணாக கடலில் கலக்கிற நதி நீரை தமிழகத்திற்கு திருப்பிட வேண்டுமென்ற முறையில் ஏற்கெனவே முதலமைச்சர் மாண்புமிகு எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் மத்திய அரசிற்கு கடிதங்கள் எழுதி வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை நீங்கள் வற்புறுத்திப் பெற வேண்டும். அப்படி பெற்றால்தான் தென் மாவட்டங்களில் இருக்கிற குடிநீர் பிரச்சினை தீரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1989 மார்ச் 30]

இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னம்மாள் அவர்கள் பேசுகிற போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 18 சதவீதம் வழங்குகிறார்கள், அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனை நீங்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு 20 சதவீதம் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறீர்கள். முன்பு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்று சொன்னால் 39 ஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிலே சேர்க்கப்பட்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு அது 107-ஆக மாற்றப்பட்டு அவர்களுக்கு 20 சதவீதம் என்று நீங்கள் அறிவித்து இருக்கிறீர்கள். அதன் காரணமாக வெளியே மனசுப்பு இருக்கிறது. அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கங்கள் எந்தப் பட்டியலை மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர் பட்டியல் என்று ஏற்றுக் கொண்டிருந்தனவோ, எந்தப் பட்டியல் இடம் பெற்றிருந்ததோ அந்தப் பட்டியலை ஒரு சிறிதும் இந்த அரசு மாற்றவில்லை. இருந்த பட்டியலின்படி காணப்படும் மக்கள் தொகை கணக்கின் அடிப்படையில் எந்த அளவிற்கு வழங்க முடியுமோ அது வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. பட்டியலில் எந்த ஒரு பெயரும், எந்த ஒரு ஜாதியும், எந்த ஒரு பட்டியலிருந்தும், வேறு எந்த ஒரு பட்டியலுக்கும் மாற்றப்படவில்லை என்பதைத் திட்டவட்டமாக நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : பேராசிரியர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்குள்ள நிலை என்னவென்றால் பின்னால் அந்த 69 ஜாதிகள் சேர்க்கப்பட்டு 107 ஜாதிகளாக மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட ஜாதிகள் இருக்கின்றன. மக்கள் தொகை அடிப்படையில் அவைகள் சரியாக இல்லை, அவர்களுக்கு பேரதிய சதவீதம் கொடுக்கப்படவில்லையென்ற குறைபாடு இருக்கிறது. அதைப் பேசி தீர்க்க வேண்டும். ஏனென்றால் நாட்டிலே ஒரு கசப்பான, குழப்பமான நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டியது என்னுடைய கடமையென்ற முறையில் இதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : ஒரு சிறு விளக்கம். இப்படி செய்யப்பட்ட இந்த ஏற்பாட்டை அந்தச் சமூக சங்கத்தைச் சேர்ந்த சில பெருமக்கள் வரவேற்று இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அரசியல் சாராத, பொது நோக்குடைய, இந்தத் துறையில் ஏற்கெனவே பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றத்துக்கும் பல வழி வகைகளைத் தேடித் தருவதற்கு முன்வந்த திரு. சட்டநாதன் அவர்கள், திரு. அம்பாசங்கர் அவர்கள், அதைப்

1989 மார்ச் 30] [பேராகிரியர் க. அன்பழகன]

போல அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த திரு. வன்னிய அடிகளார், இப்படி பலபேர். இது இப்போது செய்யக்கூடிய ஒரு நல்ல காரியமாகத்தான் தோன்றுகிறது. நடைமுறையில் வேறு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை எதிர் காலத்தில் பரீட்சார்த்தமாக இதை நடைமுறைப்படுத்திப் பார்த்து, அதற்குப் பின்னர்தான் ஆலோசிக்க வேண்டும். இப்போது இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே நல்ல எண்ணமும் உருவாகி இருக்கிறது. தீய எண்ணமும் உருவாக்கப்படுகிறது.

(முற்பகல் 11-40)

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : இரண்டு கருத்துக்களும் உள்ளது என்பதை அரசு கவனத்தில் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த லத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த பெரும்பாக்கம் என்ற ஊராட்சி மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்கள் சமீபகாலத்திலே, அவர்கள் ஊராட்சி மன்றத்திலே தன்னுடைய பணிகளைச் செய்கின்ற நேரத்திலே தாக்கப்பட்டார்கள். அப்படி தாக்கப்பட்டதற்குக் காரணம், அவர்கள் வன்னிய சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தலைவர் என்ற முறையில் அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே 100க்கும் மேற்பட்டவர்கள் (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. பெ. சீனிவாசன்) : நீங்கள் பேச ஆரம்பித்து 21 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : அந்த முறையிலே அவர்கள் வன்னிய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தினால் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு மருத்துவ மனையில் பொதுமக்களால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். புகாரும் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. சிலர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இரவே அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டார்கள். 2 தினங்களுக்குப் பிறகு அவர்கள் மாவட்ட காவல்துறை அதிகாரியைச் சந்தித்து வேறு புகாரைக் கொடுத்து, என்னை ஜாதியின் பெயரால் தாக்கினார்கள் என்று சொல்லி, புகார் சொல்லியும், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். 100-க்கு மேற்பட்ட அரசு ஊழியர்களும், பொது மக்களும் சேர்ந்து அந்த ஊராட்சி மன்றத்தினுடைய தலைவரை மருத்துவ மனையில் சேர்த்தார்கள். புகாரும் கொடுக்கப்பட்டது. அதன் மீது நடவடிக்கை இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1989 மார்ச் 30]

இன்றைக்கு மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பது ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை, அதிக அளவில் இருந்து கொண்டு வருகிறது. சுமார் 3 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். கதவடைப்பு சட்டவிரோதமாக செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அரசாங்கம் இது சட்ட விரோதக் கதவடைப்பு என்று இதுவரையில் அறிவிப்புச் செய்யவில்லை.

இந்த அரசாங்கம் பதவியேற்றவுடன் ஒரு பத்திரிகையிலே நான் பார்த்தேன். அந்தப் பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தியாக சொல்லப்பட்டு இருந்தது. ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார்ஸ் கம்பெனியில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையை இந்த அரசாங்கம் முடித்திருக்கிறது. அந்த முறையிலே அங்கே வேலையில் இருக்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்து, அவர்களை மீண்டும் வேலையில் சேர்க்கின்ற அளவிற்கு, அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படாத அளவிற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அந்த அறிவிப்பில் செய்தி வந்திருந்தது. ஆனால் நடந்தது என்ன என்று சொன்னால், அந்த அறிவிப்பு வந்த 4, 5 தினங்களுக்குப் பிறகு அந்த கம்பெனி மூடப்பட்டு, இன்றைக்கு மூன்று ஆயிரம் பேர்கள் வீதியிலே நிற்கின்ற அளவிற்கு காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் தினம் தினம் மறியல் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களில் இன்றைக்குப் பலர் கைது செய்யப்பட்டு இருந்தாலும், அவர்களுடைய பிரச்சினை இன்னும் ஒரு சில தினங்களில் முடிக்கப்படவில்லை என்றால், அவர்களில் பலர் வேலைவாய்ப்பை இழக்கின்ற அளவிற்கு நிலைமைகள் ஏற்படும். நிரந்தரமான வகையில், அவர்கள் வேலையை இழக்கின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. எனவே இதையெல்லாம் கவனத்திலேகொண்டு, நீங்கள் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், மதுராந்தகம் தொகுதியில் 200-க்கும் மேற்பட்ட ஏரிகளை ஆழப்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த பழையனூர் ஏரியினுடைய வரத்துக் கால்வாய் தூர்ந்துவிட்டது. இந்த வாய்க் கால் சீர் செய்யப்பட்டால்தான் 1,500 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும். அதையும் நீங்கள் செய்து தரவேண்டும்.

செய்யூர் வட்டம் புதியதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே ஆதிதிராவிட நல வட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம் இல்லை. அதையும் நீங்கள் உடனடியாக துவக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1989 மார்ச் 30] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

மதுராந்தகம் நகரத்திலே ஒரு தொழில் கூடத்தை அமைத்து வேலைவாய்ப்பை அதிகப்படுத்துகின்ற அளவிற்கு நீங்கள் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே காகித ஆலை ஒன்றைத் துவக்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே இருந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதையும் நீங்கள் முடித்துத் தரவேண்டும்.

குன்னம்குளத்தூர் என்ற கிராமத்திலே இருக்கின்ற பள்ளியை உயர்நிலைப்பள்ளியாக மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி அரசுக்குச் செலுத்தவேண்டிய நிதியை அங்குள்ளவர்கள் டெபாசிட் செய்திருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்து நீங்கள் முடித்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாலாற்றிலிருந்து குடிநீர் கொண்டுவர 3 கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம் ஆய்வில் இருக்கிறது. அவைகளை பரிசீலனை செய்து உடனடியாக முடித்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நான் பல கருத்துக் களைச் சொல்லியிருந்தாலும், இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையிலே அரசாங்கத்தினுடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தை மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கலைஞர் அவர்கள் முன்பு ஒரு திரைப்படம் எடுத்தார்கள். பாலைவன ரோஜாக்கள் என்ற திரைப்படத்தில் கூட அவர்கள் சொன்னார்கள். அமைச்சர்கள் எல்லாம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில், ஒரு மாவட்ட பெண் கலெக்டர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட துயரத்தை எல்லாம் சொன்னார்கள் (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சீனிவாசன்): எவ்வளவு நேரம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது பேரவைத் தலைநுடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டது. நீங்கள் சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: அந்த பெண் கலெக்டருக்கு நேர்ந்திருக்கின்ற அந்தக் கொடுமைகளை எல்லாம் அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். அந்தக் கதைகள் எல்லாம் இன்றைக்குத் தொடர்கின்றன என்ற முறையிலே பல்வேறு சம்பவங்கள் பற்றிய செய்திகள் பத்திரிகையிலே வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருக்கின்ற அளவிற்கு நீங்கள் ஆட்சியை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய சென்னையைச் சேர்ந்த சூளைமேட்டு பகுதியில் ஒரு பெண்ணானவள் மானபங்கப்படுத்தப்பட்ட செய்தியானது இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் நீங்கள் உரிய முறையிலே பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, எனக்குப் பேசுவாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

[1989 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சீனிவாசன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த இன்னொரு உறுப்பினரின் நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டு பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். அதே மாதிரி நீங்களும் பேசலாம். உங்களுடைய கட்சி கொறடா சம்மதித்தால் நீங்களும் அவ்வாறு பேசலாம்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக கட்சியிலே உறுப்பினர்கள் ஏராளமாக இருக்கிற காரணத்தால் பேசும் வாய்ப்பும் நேரமும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். எதிர்க்கட்சியிலே உறுப்பினர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிற காரணத்தாலும் மேலும் அவர்களே ஒருவர் நேரத்தை ஒருவர் எடுத்துக்கொண்டு பேசுவார்களேயானால், அது அவர்கள் கட்சியினுடைய உரிமை என்று தான் கருதப்படும். நமக்குக் கிடைக்கின்ற வாய்ப்புகள் உள்ள அளவுக்கு முழு நேரத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

*திரு. ஜி. ஜி. குருமுர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்தச் சபையில் விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய 1989-90 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே விவசாயிகள் நிவாரணம் என்ற தலைப்பின்கீழ் சிறு விவசாயிகளுக்கான கடன் வஜா செய்யப்பட்டிருப்பது பற்றி நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்திலே மற்ற விவசாயிகளுக்கும் இந்த நிவாரணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னாலும், இந்த கடன்களை தவணைமுறையிலே கொடுப்பதற்கான வகையில், முயற்சிகளை மேற்கொண்டு அவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் விவசாயிகளுக்கான இன்னொரு நிவாரணமான 5 எச்.பி. மோட்டார் பம்ப்செட்டுகளுக்கான விற்பனை வரியை குறைத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் விவசாயிகளுடைய அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் இதனால் தீர்க்கப்படவில்லை என்பதைப்பற்றி நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுவும் குறிப்பாக விவசாயிகளுடைய பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விளைபொருள்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை நிச்சயமாக கிடைக்கப்பட வேண்டும். இன்று அது போன்ற நிலைமை இல்லை. அதுவும் குறிப்பாக விவசாயக் காரியங்களுக்கான பயிர் இடுபொருள்களுடைய விலை அதிகமாக ஏறியிருக்கிறது. ரசாயன உரங்கள், பூச்சி மருந்துகள், விவசாய கருவி என் மற்ற விலைகள் அதிகமாக உயர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. அதைத் தடுப்பதற்கு, அதை ஒரு நிலையில் கொண்டு, வருவதற்கான முயற்சிகள் ஏதும் இல்லை. அதைவிட விவசாயிகளுக்கு ஒரு நெருக்கடியான நிலைமை எங்கள் பகுதியில் ஏற்பட்டு வருகின்றது. விவசாயக் கூலிகள் வேறு பணிகளுக்குச் செல்வ

1989 மார்ச் 30]

[திரு. ஜி. ஜி. குருமூர்த்தி]

தாலும், அவர்களுக்கு அதிகமாக கூலி கிடைப்பதில்லை என்ற காரணத்தாலும், விவசாயப் பணிகளுக்கு ஆட்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆக இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் குறிப்பிட்ட காலங்களிலே விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலைமையில், விவசாய உற்பத்தி குறைந்து வருகின்றது என்பதை நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே சமயத்தில் ஒரு விவசாயியானவன், ஒரு பொருளை விளைவிக்கின்றபோது, அந்தப் பயிருக்கு என்ன விலை கிடைக்கிறதோ, அந்த விலை அந்தப் பயிர் அறுவடையாகி மார்க்கெட்டிற்குச் செல்கின்றபோது, கிடைப்பதில்லை. அதுவும் இயற்கையாக மார்கெட்டிற்கு அதிகமாக விளைபொருள்கள் வரும்போது விலை குறையும் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி விவசாயிகள் கவலைப்படுவதில்லை. ஆனால், விலையை பார்க்கின்றபோது, அநேகமாக, பாதிக்கு பாதியாக பொருள்களின் விலை வீழ்ச்சியடைகின்றது.

உதாரணத்திற்குப் பார்ப்போமேயானால், சென்ற ஆண்டும் அதற்கு முந்தைய ஆண்டும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், அது பணப்பயிராக இருந்தாலும் சரி, மற்ற எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் சரி, மஞ்சள் போன்ற பொருள்கள் ரூ. 1,400, ரூ. 1,300 ஆக விற்றுக்கொண்டிருந்த பொருள்கள் இன்றைக்கு திடீரென்று ரூ. 700, ரூ. 800 என்று விற்பதனாலே விவசாயிகள் நஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, எந்தப் பயிரையும் பயிர் செய்வதற்கு இல்லாமல் மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-50)

எனவே நான் அரசாங்கத்தைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்று சொன்னால், நமது மாநில அளவிலாவது விவசாய விளை பொருள்களுக்கான ஒரு விலை நிர்ணயக் கமிஷனை ஏற்படுத்தி, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அப்போதைகப்போது எடுத்துச் சொல்வதற்கும், அது மட்டும் அல்லாமல் விலை வீழ்ச்சியைத் தடுப்பதற்குமான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கும், விவசாயிகளுக்கான நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொல்வதற்குமான கமிஷனை, அதாவது ஒரு உயர்நிலைக் கமிட்டியை அமைக்கவேண்டுமென்று விவசாயிகளின் சார்பாக அரசாங்கத்தை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து விவசாயிகளுக்கு மிக முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய தண்ணீர் பிரச்சினை, காவிரி பிரச்சினையைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கர்நாடக அரசோடு பேசி முடிவு செய்ய இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. அதைச் சீக்கிரமாக, எவ்வளவு முக்கியமான பல பணிகள் அரசாங்கத்திற்கு இருந்தாலும், உடனடியாக செய்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காவிரி டெல்டாப் பகுதியில் மட்டுமல்லாது எங்கள் பகுதியில், குறிப்பாக பெரியார் சேலம் மாவட்டங்களில் சில பகுதிகள் பாசனம் பெற்று வரு

[திரு. ஜி. ஜி. குருமூர்த்தி] [1989 மார்ச் 30]

கிறது. எங்களுக்குக் கீழ் பவானி பாசனத்தினால் கொஞ்சமும், மேட்டூர் வலது கரை, இடது கரை வாய்க்கால்களினால் சில பகுதிகளும் பாசனத்தைப் பெறுகின்றன. ஆனால் இவைகளில் எல்லாம் தண்ணீர் வரும் என்ற நிரந்தரமே கிடையாது. இப்போது கர்நாடக மாநிலத்திலேயிருந்து வரக்கூடிய தண்ணீர் எப்படியாவது தஞ்சாவூருக்கு, காவிரி டெல்டாவிற்கு விடுகிற நிர்ணயம் இருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் பகுதியிலே இந்த இரு கால்வாய்களிலே தண்ணீர் விடப்படும் என்ற நிரந்தரம் கிடையாது. சில ஆண்டுகளில் தண்ணீரை விடுவதில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் அரசாங்கத்திடம் வந்து கேட்டு, வேண்டி அவர்கள் எப்போது உத்தரவை கொடுக்கிறார்களோ அப்போது தான் தண்ணீர் வாய்க்கால்களிலே விடப்படுகிறது. ஆகையினால் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு விவசாய வேலைகளை உடனடியாகச் செய்வதற்கான நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல பவானி தாலுக்காவிலும் மற்ற பெரியார் மாவட்டம் மற்ற பகுதிகளில் இருக்கும் கீழ் பவானி விவசாயிகளுக்கும் 2-வது டர்ன் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் விடப்படுவதில்லை. அதேபோல காளிங்கராயன் பகுதிகளிலே கூட மூன்றாவது போகத்திற்கு நிரந்தரமாக தண்ணீர் கிடைக்குமா என்ற ஐயப்படும் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் நிபுணர்கள் என்ன காரணம் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னால் மின்சார உற்பத்திக்காக எமரால்டு, அவனாஞ்சி போன்ற அணைகளிலே தண்ணீர் தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அந்த நிலையைப் பரிசீலனை செய்து தண்ணீர் விடப்படுமே யானால் 3, 4 ஆண்டுக்காலமாக தண்ணீர் கிடைக்காத கீழ் பவானி 2-வது டர்ன் பகுதி விவசாயிகள் மிகவும் பயன் அடைவார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மின்சாரம். விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் நீர்ப்பாசன வசதியற்ற பெரும்பாலான விவசாயிகள் மின்சாரத்தை நம்பித்தான் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. கிணற்று பாசனத்தை வைத்து விவசாயம் நடத்தி வருகிறார்கள். அதிலே மின்சார பம்பு செட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் அதை உபயோகப்படுத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் இங்கே சபையில் பல முறைகள் வாக்குறுதிகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட அனுபவத்திலே பார்க்கிறபோது, குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு அவர்களுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பதே இல்லை. பகலிலே 6 மணி நேரம் இரவிலே 10 மணியிலிருந்து காலை 6 மணி வரை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும் அனுபவ ரீதியாகப் பார்க்கிறபோது நிச்சயமாக அது மாதிரியான காலக்கட்டங்களில் மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை. அதற்கு காரணம்

1989 மார்ச் 30] [திரு. ஜி. ஜி. குருமுர்த்தி]

என்னவென்று கேட்டால் எனக்குத் தெரியாது அவரைக் கேளுங்கள், இவரைக் கேளுங்கள் என்றுதான் சொல்லுகிறார்களே, ஒழிய நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை. அதனால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

அது மட்டும் அல்லாமல் கொடுக்கக்கூடிய மின்சாரத்தில் கூட வோல்டேஜ் என்று சொல்லக்கூடிய 440 வாட்ஸ் வரக்கூடிய அளவிற்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில்லை. ஆதையினால் விவசாய காரியங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளை, ஒரு பண்ணையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் அவர்களுடைய கிணற்று மேட்டிலேயே உட்கார வைத்திருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லை என்று சொன்னால் அவர்களுடைய மோட்டார் பம்ப் செட்டுகளின் காயில் தருகி போய் விடுகிறது, இந்தச் சிரமங்கள் விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்றன.

அடுத்து மின்சாரக் கட்டணத்தை எடுத்து பார்க்கிறபோது அரசாங்கத்தினுடைய புதிய திட்டத்தின் பிரகாரம் எச்.பி-க்கு 75 ரூபாய் என்று வசூல் செய்து வருகிறார்கள். அப்படி இருப்பதனால் பெரும் பகுதியான விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்க நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூட பல பகுதிகளிலே வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடியவர்கள், கிணற்றிலே இருந்து பம்ப் செட் மூலம் ஒரு மணி நேரம் கூட ஓட விட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களும் கூட, இந்த 75 ரூபாயைக் கட்டியாக வேண்டும். அதை தண்டமாக ஒரு காரியமும் செய்யாமல், கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை மேலே இறைக்காமலேயே அதற்கான மின் கட்டணத்தை செலுத்த வேண்டிய துர்ப்பாக்கியமான நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடத்திலேயிருந்து இந்தப் பகுதியில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது அல்லது கிணற்றிலே தண்ணீர் இல்லை என்று சர்ட்டிபிகேட்டாவது வாங்கி வந்தால், அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைப்பதற்கான முறையிலே சிந்தித்து அரசாங்கம் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு இன்னொரு சிரமம் இருக்கிறது என்பதை பற்றியும் நான் சபையிலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுவும் விவசாய உற்பத்திக்காக அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தப் பணத்தைப் போட்டு 200, 300 அடி ஆழ்துளை கிணறுகளை வெட்டி அதிலே தண்ணீர் எடுத்து விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும் அவர்களுக்குத் தண்டம் விதிக்கப்படுகிறது. எப்படி தண்டம் என்று சொன்னால் 5 எச்.பி. இருக்கக்கூடிய மோட்டாரோ அல்லது 7½ எச்.பி. இருக்கக்கூடிய மோட்டாரோ வைத்து, சேன்ஜ் ஓவர் ஸ்விச் வைத்து, கம்பர்சர் வைத்து அவர்கள் அந்த போரி

[திரு. ஜி. ஜி. குருமூர்த்தி] [1989 மார்ச் 30]

விருந்து தண்ணீர் எடுத்து கிணற்றிலே இறைத்து கிணற்றிலே இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை எடுத்து விவசாயம் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். அவர்கள் ஓட்டுவது, அவர்களுக்கு என்ன சாங்ஷன் இருக்கிறதோ அந்த லோடுதான். ஆனால் அவர்களிடம் சார்ஜ் வாங்குவது என்னவென்றால் இரண்டு பங்கு. ஒரு ஆழ்துளை கிணறு வெட்டி அதிலே கம்பரசர் வைத்து, சேன்ஜ் ஓவர் ஸ்விச் என்று மின்சார இலாக்கா விடமிருந்து அனுமதி வாங்கிக்கொண்டுவந்து, கம்பரசரிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து கிணற்றிலே இறைத்ததும் அந்த கம்பரசரை நிறுத்திவிடுவார்கள். பிறகு மோட்டார் பம்ப் செட்டிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்தார்களானால் அவர்களிடத்திலே 10 எச்.பிக்குண்டான சார்ஜ்களை வசூல் செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடன் நிவாரணம் என்று அவ்வப்போது கொடுப்பதைவிட நிரந்தரமாக விவசாயிகளுக்கு விவசாய விளைபொருள்களுக்கு கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையும், நிவாரணங்களும் நிச்சயமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இல்லை என்று சொன்னால் நீங்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடிய உணவு உற்பத்தியும் நிச்சயமாக வராது. விவசாயத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும் தமிழ்நாட்டினுடைய எதிர்காலம் மிகவும் சிரமமாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக விவசாயத்தை விட்டுவிட்டு, தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரியத் தொழிலாகிய நெசவுத் தொழிலை நாம் எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கின்றபோது, பல நிவாரணங்கள் இந்த பட்ஜெட்டிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுக்கு ஏதோ கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே சேர்ப்பது போன்ற சிறு சிறு உதவிகள் தான் இருக்கின்றனவே ஒழிய அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான முயற்சிகள் இல்லை என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்லாமல் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே அங்கத்தினர்களாக சேராதிருக்கக்கூடிய நெசவாளர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சிரமங்களையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நூல் கிடைப்பதில்லை. நூலினுடைய விலை எப்படி இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே உள்ள விலை இன்னொரு சந்தர்ப்பத்திலே எப்படி ஏறுகின்றது என்று ஒரு நிர்ணயம் சொல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையினால் அவர்களுக்கு நிரந்தரமான ஒரு விலையை நிர்ணயித்து, அவர்களுக்கு நூல் கொள்முதல் செய்து கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளை நிச்சயமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழக கட்சியினுடைய ஆட்சி இருந்தபோது கூட அதற்கென திட்டங்கள் இருந்தன என்று நான் அறிந்தேன். அந்த முறையிலே இந்த நெசவாளர்களுக்கான நிரந்தரமான பரிகாரத்திற்காக, நூல் பாங்குகள் என்று சொல்லக்கூடிய அமைப்புகள் ஏற்படுத்தி நூலைக் கொள்முதல் செய்யுமாறு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, அந்த நூலைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மட்டுமல்லா

1989 மார்ச் 30] [திரு. ஜி. ஜி. குருமூர்த்தி]

மல் மற்ற தறியாளர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளை நிச்சயமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது நடைமுறையிலே இருக்கக்கூடிய நிதிநிலை அறிக்கையிலே பல நிவாரணங்கள் நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கின்றபோது, நடைமுறையில் இருக்கின்ற சில சிரமங்களையும் பார்க்கவேண்டும். தற்போது அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. அதாவது கூட்டுறவுத் துறையினால் நடத்தப்படும் ப்ராஸஸிங் மில்-அதாவது சாயம் போடுதல், ப்ளீச்சிங் செய்தல் போன்றவை நடைபெறக் கூடிய ப்ராஸஸிங் மில்களில் இருந்துதான் அந்த மில்லிலிருந்து 30 கிலோமீட்டருக்குள்ளே இருக்கக்கூடிய எல்லா நெசவாளர் சங்கங்களும் அந்தப் ப்ராஸஸிங் மில்லிலே தான் நூல்களை ப்ராஸஸிங் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த 30 கிலோ மீட்டருக்குள்ளே இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பூராவுமே கொண்டுவந்து, அந்த ப்ராஸஸிங் மில்லிலே நூலை கொடுத்தால், அவர்களால் சாயம்போட்டுக் கொடுக்க முடியாது. அவர்களிடத்திலே இருக்கக் கூடிய வேலையாட்கள், அவர்களிடத்திலே இருக்கக்கூடிய சாயம் போட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி எல்லாம் மிஷும் குறைவாக இருக்கிறது. இதனால் பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே நூல் விநியோகம் செய்து கொடுக்காமல், தறியாளர்களோடு மற்ற சங்கங்களும் நஷ்டத்திலே செயல்படுகின்றன என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

ஆனால் அங்கே இருக்கக்கூடிய உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் இன்று பவானிசாகர் போன்ற பெரிய நகரங்களில் இருக்கக்கூடிய 30, 40 ஆண்டுகளாக இருக்கக் கூடிய பள்ளிகளுக்குக் கூட கட்டிடவசதி இல்லை. ஒரு நகரத்தில் 2 பகுதியில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் நடக்கிறது என்று சொன்னால் அதனுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதைப்பற்றி நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கொடுத்து இருக்கக்கூடிய அந்த விவரங்களைப் பார்ப்போமானால் (மணியடிக்கப்பெற்றது) டைம் ஆகிறது என்றால் முடித்துக் கொள்கிறேன். அதனால் என்ன; இவ்வாறு நல்ல காரியங்களைச் சொன்னதற்கு இந்தச் சபையில் நேரம் இருக்கப்போகிறதா; அது எனக்குத் தெரியும். நான் பொறுமையோடு இருக்கிறேன். அதிகமாக நான் சொல்வதற்குத் தயாராக இல்லை. காரணம் என்னவென்று சொன்னால் இங்கே 1957 லிருந்து இருக்கிற மாதிரியே அப்படியே இருக்கும் என்று நினைத்து தான் நான் வந்தேன். இங்கே வந்ததற்கு அப்புறம் தான் அதற்கு எல்லாம் நேரம் இல்லை என்பதை புரணமாக தெரிந்து கொண்டேன். ஆகவே நான் மேற்கொண்டு அதிகமாக பேச விரும்ப வில்லை. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டொரு விவரங்களை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜி. ஜி. குருமூர்த்தி] [1989 மார்ச் 30]

பவானியையும், காளிங்கராயபாளையத் தையும் இணைக்கின்ற ஒரு பழைய பாலம் பவானி ஆற்றில் கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. பல போக்குவரத்துகள் வரக்கூடிய அந்த ஒரு முக்கியமான இடத்தில் ஒரு நல்ல பாலம் இல்லை. அங்கே இருக்கக்கூடிய பழைய கால திப்புசுல்தான் காலத்து பாலம் என்று சொல்வார்களே, அந்தப் பாலம் தான் இருக்கிறது. அதிலே பஸ் போக்குவரத்து நடைபெறுவது மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. அதிலே எதிர் எதிராக மாட்டிக்கொண்டால் 1/2 மணி நேரம் 1 மணி நேரம் ஆகும் வெளியே வருவதற்கு. பிரசவ தாய்மார்கள் அதில் வந்துவிட்டால் அந்த பாலத்தின் மத்தியில் சிக்கி விட்டால் அவர்கள் உடனே திரும்பிப் போக முடியாது. 15 நிமிடம், 1/2 மணி நேரம் ஆகி விடும் அவர்கள் போவதற்கு. ஆகவே, இது போன்ற சாலைகளை, பாலங்களை நிச்சயமாக எடுத்து செப்பனிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எடுத்துச் செயல்படுத்தவேண்டும். இதிலே குறிப்பாக ஏரியை நவீனப்படுத்துவது போன்ற திட்டங்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி நான் சபைக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, இதில் சில மாவட்டங்களைப் பற்றி தான் இருக்கிறது. இதில் எங்கள் மாவட்டங்களில் சில பகுதிகள் நீர்ப்பாசனம் பெற்று இருந்தாலும் கூட மற்ற பகுதிகளில் எல்லாம் ஏரிப் பாசனம் தான் இருக்கிறது. அவைகளை நவீனப்படுத்தும் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் பல திட்டங்கள், நீர்ப்பாசன திட்டங்கள், பெரிய குளங்கள் அமைப்பதற்கான திட்டங்கள் ஏற்கனவே அரசின் பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு எல்லாம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் வழக்குப்பறை பள்ளம் என்ற திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. அன்பில் பொய்யாமொழி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி அவையத்து முந்தி யிருப்பச் செயல்”

என்கின்ற பொய்யாமொழிக்கு ஒப்ப என்னை இந்த சட்டமன்றத் திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்து இருக்கின்ற என்னுடைய ஞான தந்தை 'My God Father' கலைஞர் அவர்களுக்கு என்னுடைய இதயமார்ந்த நன்றியை நான் முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் என்னை மனிதனாக உட்கார வைத்து இருக்கின்ற என்னுடைய அன்புத் தந்தை அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்களுக்கு என்னுடைய இதயமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னை வெற்றிபெறச் செய்து இந்த மன்றத்தில் அமரவைத்து இருக்கின்ற திருச்சி

1989 மார்ச் 30] [திரு. அன்பில் பொய்யாமொழி]

2 சட்டமன்றத் தொகுதி வாக்காள பெருமக்களுக்கு என்னுடைய இதயமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த 4 நாட்களாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது விவாதம் நடைபெற்றாலும் கூட அதிலே கலந்து கொள்ளாமல் இன்றைக்கு என்னுடைய உரையை கேட்பதற்காக அமர்ந்து இருக்கின்ற, எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்ற அத்தனை மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய இதயமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டை ஆண்ட ஆங்கிலேயன் கூட இந்த இந்திய திருநாட்டை விட்டு சென்ற நேரத்தில் இவ்வளவு ஒரு வறட்சியான நிலைமையில் கஜானாவை காலி செய்துவிட்டுச் செல்லாமல் நல்ல நிலைமையோடு தான் இந்திய திருநாட்டை நமக்கு விட்டுச் சென்றான். ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய கழகத் தலைவர்களை அளவாக்க ஆட்சி ஏற்றபோது கஜானா காலியானது மட்டும் அல்லாமல் மைனஸ்-ல் செல்லுகின்ற அளவுக்கு நிதிநிலை இருந்தாலும் கூட இன்றைக்கு பல்வேறு பொருளாதார நிபுணர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிச் சொல்லுகிற நேரத்தில் இப்படி ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை இதுவரை எந்த முதலமைச்சரும் சமர்ப்பிக்கவில்லை என்கின்ற ஒரு கருத்தை இன்றைக்கு இந்திய நாட்டிலுள்ள பொருளாதார நிபுணர்கள் அத்தனை பேரும் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று பேசுகின்ற நான் “சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் அதனால் உழன்றும் உழவே தலை” என்ற வள்ளுவனுடைய பொய்யாமொழிக்கொப்ப என்னுடைய தந்தையார் அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் இந்த அவையிலே அடிக்கடி இதைப்பற்றி பேசும்பொழுதெல்லாம் “உழு தவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்கும் மிஞ்சாது” என்கிற அந்த பழமொழிக்கு ஒப்ப இன்றைக்கு என்னுடைய தந்தையார் அடிக்கடி சுட்டிக்காட்டியதை நினைவுபடுத்தி நம்முடைய கழகத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் அதை மனதிலே நிறுத்தி, வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கின்ற நாலாந்தர குடிமக்கூட வரவேற்கத்தக்க வகையிலே இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. நிதிப் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்றாலும் கூட மக்களின் மனம் நிறைந்த பட்ஜெட்டாக இது விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. “சொன்னதைச் செய்வோம்; செய்வதைச் சொல்வோம்” என்பதற்கு அடையாளமாக, முந்தைய அரசால் கலைக்கப்பட்ட மேலவையை மீண்டும் கொண்டுவரப்படுவதற்கான சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. ஊராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றின் பதவிக்காலத்தை 3 ஆண்டிலிருந்து 5 ஆண்டாக உயர்த்தியது. அதன் தலைவர்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்கியது. கூட்டுறவு இயக்கங்களுக்கு தேர்தல் நடத்த முடிவு செய்தது. மூன்று மாநகராட்சிகளுக்கு உடனடியாக தேர்தல் நடத்த முன்வந்தது. இது போன்றவைகளை யெல்லாம் நிறைவேற்ற முன் வந்ததன்மூலம், அரசுக்கு, கழகத்துக்கு ஜனநாயகத்தின் மீது எந்த அளவிற்கு பற்று இருக்கிறது

[திரு. அன்பில் பொய்யாமொழி] [1989 மார்ச் 30]

என்பதை அது காட்டுகிறது. இப்படிப்பட்ட அரசைக் கலைத்து விட்டு மீண்டும் ஆட்சிக்கு வர பலர் துடித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது நடக்காத, நடக்க முடியாத காரியமாகும். கழகத்தின் தலைவர் கலைஞர் பதவிக்காக இந்த இயக்கத்தில் சேர்ந்தவரல்ல. பதவியே கூடாது என்ற காலத்தில் கழகத்தில் சேர்ந்து கழகத்தை வளர்த்த தலைவர் கலைஞர் ஆவார்.

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைக்காக இதே சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்த கழகத் தலைவர் கலைஞர் அவர்களும், பொதுச் செயலாளர் பேராசிரியர் அவர்களும் தங்களுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியையே தூக்கியெறிந்தவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள், பதவி சுகத்தைவிட்டு மக்கள் சுகமே பெரிது என்று பாடுபடக்கூடியவர்கள் அமர்ந்திருக்கிற சபை இது. அவர்கள் தலைமையில் பணியாற்றுவதை நாங்களெல்லாம் பெருமையாக கருதுகிறோம்.

என்னுடைய தந்தையார் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே விவசாயத் துறை அமைச்சராக இருந்த காலகட்டத்தில் கோவை நகரிலே முதன்முதலாக வேளாண்மைத்துறைக்கு என்று வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை நிறுவியது கழக அரசு. அதற்குப்பிறகு தொடர்ந்து பல்வேறு முறை என்னுடைய தந்தையார் வற்புறுத்தியும் கூட, 1975ஆம் ஆண்டு இந்த ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட பிறகு, வேளாண்மைக் கல்லூரி தொடங்க வேண்டுமென்ற இந்த உணர்வே இல்லாமல் இருந்துவிட்டு இன்றைக்கு மீண்டும் கழகத் தலைவர் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடன் கலந்து பேசி, திருச்சியிலே அந்த வேளாண்மைக் கல்லூரியை நிறுவுவதற்கு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அனுமதி அளித்திருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது. அனுமதி அளித்தது மட்டுமல்லாமல் இந்தத் திட்டத்திற்குத் தேவையான நிதியையும் ஒதுக்கியிருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது. அதிலும் சோழ நாட்டிலே, “சோழ நாடு சோறுடைத்து” என்பதற்கொப்ப, சோழநாட்டினுடைய தலைநகரமாக இருக்கின்ற திருச்சியிலே இந்த வேளாண்மைக் கல்லூரியை நிறுவுவது வரவேற்கத்தக்கது. அதையும் நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்த பிறகு, இந்தச் செயல் நடைபெறுவதை நான் மனதார வரவேற்கிறேன்.

அதைப்போல விவசாயிகளுடைய கடன்களையெல்லாம் பலமுறை ரத்து செய்து, தேர்தல் அறிவிப்பாக இருந்தாலும், கூட அவற்றையெல்லாம் மாற்றி, நம்முடைய அரசாங்கம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு தர வேண்டிய ஏறத்தாழ 107 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருப்பதும் வரவேற்கத்தக்கது.

அதைப்போல நம்முடைய கழக அரசை நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுவது, திருச்சியிலே வாத்தலை, முக்கொம்பு பகுதியிலே, கழக அரசு இருந்த காலத்திலே, முக்கொம்பு கட்டப்பட்டு, வெள்ளத் தடுப்புக் கவராக அது இன்றைக்கும்

1989 மார்ச் 30] [திரு. அன்பில் பொய்யாமொழி]

இயங்கி வருகிறது. அந்த வெள்ளத் தடுப்புச் சுவரின் மூலம் அதிகமாக வருகின்ற தண்ணீரை அந்த அணையிலே தேக்கி தஞ்சைப் பகுதியிலே இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் வெள்ளத்திலே மூழ்கி விடக் கூடாது என்பதற்காக அந்த அணை நிறுவப்பட்டது. அந்த அணை நிறுவப்பட்ட பிறகு, தஞ்சை வளநாடு அந்த முக்கொம்பு அணையினால் இன்றைக்கு வளம் பெற்று வருகிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நான் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், கழக அரசையும் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுவது, அரசு ஆணைப்படி, எங்கள் பகுதியில் திருச்சி மாவட்டத்திலே இருக்கிற காவிரி டெல்டா பகுதியில் குறுவை சாகுபடிக்கு என்று மேட்டூர் அணையிலிருந்து 1,500 கன அடி தண்ணீர் தரவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதன்படி, இந்த அரசினுடைய ஆணைப்படி, 1,500 கனஅடி தண்ணீர் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-10)

நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது, இன்னும் ஒரு 1,500 கன அடி தண்ணீரை குறுவை சாகுபடிக்குத் திறந்து விடுவீர்களேயானால் எங்களுடைய திருச்சி காவேரி டெல்டா பகுதியிலிருந்து மேலும் 20,000 ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெற்று, ஏறத்தாழ 50,000 டன் நெல் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதால் நம்முடைய கழக அரசு அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தத் தண்ணீரை திறந்து விடுவதினால் தஞ்சை பகுதி மக்களுக்கு எந்தவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படாது. காரணம் தஞ்சைக்கு ஒரு நாளைக்கு கல்லணையிலிருந்து திறந்து விடப்படுகின்ற நீரின் அளவு 15,000 கன அடி; எங்களுக்கு 1,500 கன அடி நீர்தான். 30 நாட்களுக்கும் சேர்ந்துதான் 45,000 கன அடி வரும். ஆனால் இந்த நீர் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு 3 நாட்களுக்கு மட்டுமே பயன்படும் நீர் என்பதால் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு எந்தவிதமான பாதிப்பும் இராது என்ற அடிப்படையில் இந்தக் கருத்தை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

அதைப்போன்று எங்களுடைய திருச்சி நகரின் நீண்டநாள் கோரிக்கை, திருச்சி நகராட்சியை இந்த முறையாவது மாநகராட்சியாக ஆக்க வேண்டுமென்பது. இந்த மையக் கருத்தை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். மேலும் தமிழ்நாட்டில் திருச்சி தான் மையப் பகுதி என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதுதான் தென் பகுதி மக்களுக்கும் வட பகுதி மக்களுக்கும் மையமாக இருக்கிறது. தென் பகுதி மக்கள் திருச்சியைத் தாண்டித்தான் செல்ல வேண்டும். அதை மாநிலத்தின் தலை நகரமாக்கும் உத்தேசம் இருந்தாலும் கூட, நிதி நெருக்கடி

[திரு. அன்பில் பொய்யாமொழி] [1989 மார்ச் 30]

காரணமாக அந்தப் பணியை நிறைவேற்ற முடியாவிட்டாலும் கூட எங்களுடைய நகராட்சியை மாநகராட்சியாக ஆக்க வேண்டுமென்ற அன்பு வேண்டுகோளை அவை முன் வைக்கிறேன்.

அதைப்போன்று, என்னுடைய தொகுதி மக்களுக்கு-தமிழ் நாட்டிலே பல்வேறு இடங்களில் குடிநீர் பிரச்சினை இருக்கிறது என்று பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே தெரிவித்தார்கள். திருச்சி மக்களுக்கு குடிநீர் பிரச்சினை எப்போதும் ஏற்பட்ட தில்லை. அதற்குக் காரணம், முன்னால் கழக அரசு இருந்த நேரத்தில் காவேரி ஆற்றில் ஒரு ஆழ்குழாய்க் கிணறு தோண்டி, அதன் மூலம் திருச்சி மக்கள் என்றைக்கும் குடிநீருக்கு அலையக் கூடாது என்பதற்காக என்னுடைய தந்தையார் அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்களும் கழக அரசும் திட்டம் தீட்டி, செயல்படுத்தியதால் தமிழ்நாடே குடிநீருக்காக அவதிப்பட்டபோது கூட திருச்சி மக்கள் பிரச்சினை இல்லாமல் இருந்தார்கள். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் திருச்சி நகரை இணைத்து ஒரு பேரூராட்சி வருகிற காரணத்தால் அந்தக் கோ அபிஷேகபுரம் பேரூராட்சி மக்களுக்கு இந்தக் குடிநீர் கிடைக்காத குறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திற்கு பலமுறை தாக்கீது அனுப்பி, அது இன்றும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிற நம்முடைய கழக அரசு அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை இங்கே வைக்கிறேன்.

அதைப்போன்று குடிசைமாற்று வாரியத்தின் மூலமாக அடுக்கு மாடி வீடுகள் கட்டித் தருகிறோம் என்ற திட்டம் இருந்தாலும், நீண்டகாலமாக சில தனியார் இடங்களில் நம்முடைய ஏழை எளிய மக்கள் குடிசைகள் போட்டு வாழ்ந்தாலும் கூட சில தனியார்கள் அவர்களை காலி செய்யக்கூடிய நோக்கத்தோடு செயல்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய குடிசைகளை காலி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு உயர்நீதி மன்றத்திலும் உச்ச நீதிமன்றத்திலும் ஆணை பெற்று, அனுமதி பெற்றிருக்கிற இந்த நேரத்தில் நான் கழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது, குடிசைமாற்று வாரியம் அமைக்கப்பட்டபோது, எப்படி நடவடிக்கை எடுத்து நம்முடைய சென்னை மாநகரிலே தனியாக குடிசை மாற்று வாரியம் அமைத்து அதன் மூலம் பல்வேறு அடுக்குமாடிகளைக் கட்டிக்கொடுத்தோமோ அதைப் போன்று திருச்சியில் இருக்கிற பல்வேறு பிரச்சினைகளை அகற்ற அங்கு இதைப் போன்றதொரு குடிசைமாற்று வாரியம் அமைத்து அடுக்கு மாடிக் கட்டிடங்களைக் கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் கழக அரசையும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 30] [திரு. அன்பில் பொய்யாமொழி]

அதைப்போன்று தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தில் ஏற்கனவே கழக அரசு இருந்தபோது இந்தியத் திருநாட்டிலே மூன்றாவது இடத்தில் இருந்தது. அதற்குப் பின்னாலே 13 ஆண்டு ஆட்சிக்குப் பின்னால் 13-வது இடத்திற்கு வந்திருக்கிறது. மீண்டும், இன்றைக்கு வெளி மாநிலத்திலிருந்து வெளிவருகின்ற ஒரு பத்திரிகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது, தொழில் துறைக்குத் கொடுத்திருக்கிற திட்டத்தைப் பார்த்துவிட்டு, நிச்சயமாக இந்த முறை தமிழ் நாடு தொழில் துறையில் இரண்டாவது இடத்திற்கு வரும் என்று கணித்திருக்கிறது. அதைப் போன்று பல்வேறு தொழில் அதிபர்களும் இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையை வரவேற்றிருக்கிறார்கள்.

மேலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஹோசூரிலும் இராணிப்பேட்டையிலும் தொழில்பேட்டை அமைப்பது பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு தொழில்பேட்டைகள் என்பதை மாற்றி, திருச்சியிலும், ஒரு தொழில் பேட்டையை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். திருச்சியில் ஏற்கனவே பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிகல்ஸ் லிமிடெட் இருக்கிறது. அது தவிர பல்வேறு தொழில் நிறுவனங்களும் அங்கே இருக்கின்றன. ஆகவே, அங்கே ஒரு தொழில்பேட்டையை நிறுவ வேண்டுமென்று நம்முடைய கழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று என்னுடைய தொகுதியில் திருச்சி நகரில், நீண்டநாள் கோரிக்கையான பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் கடந்த பத்து ஆண்டு காலமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்துப் பின்னும் நிறைவேற்ற முடியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்கான காரணத்தை ஆராய்கிற நேரத்தில் மெயின் குழாய்கள் எல்லாம் செய்யப்பட்டு வேலைகள் எல்லாம் முடிக்கப்பட்டுவிட்ட நேரத்தில்—வீடுகளிலிருந்து வருகிற சாக்கடை நீரை இந்த மெயின் குழாய்களோடு இணைக்கவேண்டுமானால் ஏறத்தாழ ஒரு அடி அல்லது இரண்டடிதான் இருக்கும். அந்த ஒரு அடி, இரண்டு அடி என்ற அளவில் இணைப்பதற்கு—அந்த வீட்டின் சொந்தக்காரர் ஏறத்தாழ ஆயிரம் ரூபாய், இரண்டாயிரம் ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்ற விதி இருப்பதன் காரணமாக அந்த வீட்டின் சொந்தக்காரர்கள் அந்தப் பணத்தைக் கட்ட மறுக்கிறார்கள். ஒன்று அவர்களைக் கட்ட வைப்பதற்கு அவர்களைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் அல்லது அந்தக் கட்டணத்தைக் குறைத்திட வேண்டும். இப்படி ஆவன செய்து அந்தப் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தை விரைவாக இந்த ஆண்டு முடிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அன்பில் பொய்யாமொழி] [1989 மார்ச் 30]

நம்முடைய கழக அரசு இன்றைக்குப் பல்வேறுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அதிலும், குறிப்பாகப் படித்த இளைஞர்கள் யாரும் வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடாது, அவர்களுடைய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பல்வேறு சுயவேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தாலும் கூட நான் கழக அரசை ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வி இலாக்காவின் கீழ் வருகின்ற பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் தொழில் கல்வியை முதன்மையாக வைத்து மற்ற பிரிவுகளை எல்லாம் பின்னுக்குத் தள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் சொல்வது எங்களுடைய கழக அரசுக்கு மட்டும் அல்லாமல் தமிழக மக்கள் அனைவருக்கும் நன்மை பயக்கும் என்ற காரணத்தால், பொங்கல் போன்ற திருவிழா நாட்களில் ஏழைகளுக்கு 5 கிலோ அரிசியுடன் சேர்த்து 2 லிட்டர் மண்ணெண்ணெயும், ஒரு கிலோ சர்க்கரையும் இலவசமாகக் கொடுப்பதாக அறிவிக்க வேண்டுமென்றும், ஒரு ஜோடி வேட்டி, சட்டை, புடவை என்பதற்குப் பதிலாக இரண்டு ஜோடி வேட்டி, சட்டை, புடவை இலவசமாகத் தரப்படும் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சியில் செயற்கை வைரம் என்பது மிக முக்கியமானதாகும். தமிழகத்திலேயே திருச்சியில்தான் செயற்கை வைர வியாபாரிகளும், அந்தச் செயற்கை வைரத்திற்குப் பட்டை தீட்டுகிற பட்டறைகளும் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அங்கே இந்தத் தொழில் பரவலாக நடைபெற்று வருகிறது. அப்படிப் பட்ட அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு நம்முடைய கழக அரசு இருந்த நேரத்தில் அதாவது 1970 ஆம் ஆண்டு அதன் மீது இருந்த வரியை முழுவதுமாக விலக்கியது. அதன் மூலமாக அங்கே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களும், வியாபாரிகளும் அன்றைய தினம் நன்மை பெறச் செய்தது நம்முடைய கழக அரசு. அதற்குப் பிறகு இடையிலே வந்த அரசு ஆண்ட நேரத்தில் அவர்கள் மீது பலமுனை வரி என்ற வகையில் 15 சதவீதம் விதித்து அவர்கள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகி, இப்போது கழக அரசை அவர்கள் மீண்டும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, கழக அரசு, கருணை மிக்க கழகத் தலைவர் இருக்கின்ற இந்த அரசு நிச்சயமாக அவர்கள் மீது கருணை வைத்து அந்த வரியைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிதிப் பற்றாக்குறை என்றாலும்கூட அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வு உயர்வதற்காக இவைகளை அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு 3 ஸ்டார், 5 ஸ்டார் ஹோட்டல்களில் தங்குகின்ற மக்கள் வரி கட்டினால் பரவாயில்லை என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு ஆண்டுக்கு 10 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் ஈட்டக்கூடிய அந்த ஹோட்டல் பண்டங்களுக்கும், அந்த ஹோட்டல்களுக்கும் 5 சதவீதம் வரி என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம் என்றாலும்கூட ஒரு நாளைக்கு

1989 மார்ச் 30] [திரு. அன்பில் பொய்யாமொழி]

5,000 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் வருமானம் வருகின்ற ஹோட்டல்களுக்கும், அந்த உணவுப் பண்டங்களுக்கும் அதாவது ஒரு நாளைக்கு 5,000 ரூபாய் என்றால் ஆண்டுக்கு 10 இலட்சம் ரூபாய்க்கும் மேல் வருமானம் வருகின்றது என்ற வகையில் 5 சதவீதம் வரி என்று போட்டிருக்கிறோம். இவ்வாறு 5 சதவீதம் வரி என்று நிர்ணயித்திருக்கின்ற நிலைமையில் அரசுக்கு வருகிற இலாபத்தைவிட ஒரு சில அதிகாரிகளுக்கு வருகின்ற வரவுதான் அதிகமாகச் சென்றுவிடக்கூடும் என்ற பயத்தின் அடிப்படையில் அந்த வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அந்த 5 சதவீத வரி என்பது நாம் நாளைக்குக் குடிக்கின்ற காபி, மீ ஆகிய எல்லாவற்றிலும்தான் வரும். அதைக் கட்டுவது மக்கள்தான் என்பதை மனதில் கொண்டு தயவு செய்து அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய கழக அரசு, மாணவ சமுதாயம் பயன்படுத்துகிற அன்றாடப் பொருட்களான பேனாவுக்கும், பால் பாயின்ட் பேனாவுக்கும், பென்சிலுக்கும், ரீ.பிலுக்கும், கலர் பென்சிலுக்கும், அழிப்பானுக்கும், கரும்பலகைக்கும் முழுமையாக வரிச் சலுகை அறிவித்திருக்கிறது. ஆனால், எழுத்தையே மூலதனமாகக் கொண்ட பிறவி எழுத்தாளர் ஆன கழகத் தலைவர் தமிழகத்தின் முதல்வர் அவர்களுக்குத் தெரியாதல்ல இது. இவற்றுக்கெல்லாம் ஆதாரமானப் பொருளான “ரைட்டிங் இங்க்”-க்கு வரி விலக்கு உண்டா என்று அந்தத் திட்டத்தில் இல்லாத காரணத்தினால் அதற்கும் வரி விலக்கு உண்டு என்று கழக அரசு அறிவிக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

அடுத்து பொங்கல் நாளில், தமிழ் வருடப் பிறப்பான சித்திரை வருடப் பிறப்பு நாளில் என்றிருப்பதைப் போல் அண்ணா பிறந்த நாளுக்கும் இலவச வேட்டி, சேலைகளை அளிக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய உரையை, நீங்கள் மணியடித்து, முடிக்கும் முன்பு என்னுடைய பணியை நானே முடித்துக் கொள்ள மனதில் எண்ணம் கொண்டு முடிப்பதற்கு முன்பாக நான் படித்த இந்திய சரித்திரத்தில் குப்தருடைய காலம் பொற்காலம் என்றுதான் கேள்விப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆனால், இன்றைக்கு நான் சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினராக பதவி ஏற்ற பிறகு இன்றைக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் வருங்காலத் தமிழகத்தின் வரலாற்றில், இந்திய சரித்திரத்தில் கலைஞருடைய இந்த நிதிநிலை அறிக்கை நிச்சயமாகப் பொன் எழுத்துக்களில் பொறிக்கப்படும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை மனமார பாராட்டி அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[1989 மார்ச் 30]

*திரு வி. தம்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களே, மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே, உங்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, இந்த சட்டமன்றப் பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே கலந்து கொண்டு கருத்து சொல்கின்ற அளவுக்கு வாக்களித்து வெற்றி பெறச் செய்து என் திருவாரூர் தொகுதி வாக்காளர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைக் கூறுகிறேன்.

பொதுவாக இன்றைய தினம் சட்டப் பேரவையிலே முன் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மாநகராட்சித் தேர்தல், ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியம், நகராட்சிமன்றத் தலைவர்களுடைய பதவிக் கால நீடிப்பு, ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரத்தை வழங்குவது போன்ற நல்ல அம்சங்களை நான் வரவேற்கிறேன்.

அதோடு கூட ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் அதிக அதிகாரம் வழங்கப்படுவதாக இருந்தாலும், ஊராட்சிகள் திடீரென்று கலைக்கப்பட்டு தனி அதிகாரிகள் காலத்திலே ஊராட்சிகளை செலவு செய்ததாக கணக்கு எழுதப்பட்டு அதிலே வரக்கூடிய தொகை இன்றைய தினம் கடன் கணக்காக இருக்கின்ற காரணத்தினால், பஞ்சாயத்துக்கு வரக்கூடிய ஈட்டு மானியம் முழுவதும் இன்று கடனிலே வரவு வைக்கப்பட்டு, பஞ்சாயத்துக்கள் சாதாரண குடிநீர்ப் பிரச்சினைகளைக் கூட சீர் செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. அந்த நிலைமை ஏற்பட்ட காரணத்தினால் அந்த பஞ்சாயத்திலே இருக்கக்கூடிய ஊர்ஜனங்களுக்கும், தலைவர்களுக்கும் ஒரு வெறுப்புணர்ச்சி, காழ்ப்புணர்ச்சி இருக்கின்றது. இந்த நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், பஞ்சாயத்துக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற, அந்த அதிகாரி காலத்திலே கணக்கு எழுதப்பட்ட அந்தத் தொகையை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு வேலை வாய்ப்புப் பற்றிச் சொல்கின்றபோது, அலுவலக வேலைகளுக்கு, அரசுப் பணிகளுக்கு வரக்கூடியவர்கள் வயது வரம்பை 5 ஆண்டுகள் உயர்த்தி தற்போது 30 ஆண்டுகளாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு 30 சதவிகிதம் இட ஒதுக்கீடு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவர்களுக்கு வேலைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் அரசு திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு விவசாயிகளுக்கு மின் வாரியத்தில், காலம்கடந்து, காலதாமதமாக மின் கட்டணம் கட்டியதற்கு வசூலிக்கப்படுகின்ற அபராதம் வட்டித் தொகையை தள்ளுபடி செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

1989 மார்ச் 30]

[திரு. வி. தம்புசாமி]

அதுபோலவே வறட்சியின் காரணமாக குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு கடுமையாக இருக்கிறது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. வறட்சி காரணமாக எல்லா கிராமங்களிலும் குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருப்பது உண்மை. அதன் விளைவாக கிராமப்புறத்திலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளும், விவசாயத் தொழிலாளர்களும் கடுமையான வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு, உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு பொருளாதார நிலை குலைந்து இருக்கின்றார்கள் என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திருவாரூர் தொகுதியில் தற்போதுள்ள குடிநீர்த் தொட்டிகள் முழுவதும் பழுதடைந்து செயல்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தினால், இந்தக் கோடையிலே இன்றைக்கு குடி தண்ணீர் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக அரசு அந்தக் குடிநீர்த்திட்டத்தை நிறைவேற்றி குடிதண்ணீர் வழங்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோல விவசாயிகளின் காலம் கடந்த கடன் தவணைகளை தள்ளுபடி செய்வோம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது வறட்சிப் பகுதிக்கு மட்டும்தான் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வறட்சிப் பகுதி மட்டுமல்ல, அத்துடன் வெள்ளப் பகுதியையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இன்றையதினம் எங்கள் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அது கட்டோர மாவட்டம். மழைக் காலங்களில் திடீரென்று தெரு வெள்ளம் ஏற்பட்டு பயிர்கள் முழுமையையும் அழித்து சேதம் ஏற்பட்டு உற்பத்தி அனைத்தும் அழிந்துவிடுகிற நிலைமை ஆண்டுதோறும் இருக்கிறது. எனவே வறட்சிப் பகுதி என்று இருப்பதுடன் கூடவே வெள்ளப் பகுதியையும் சேர்த்து அதற்குண்டான சலுகைகள் அனைத்தையும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல வட்டி, அபராத வட்டி தள்ளுபடி வரவேற்கத் தக்கதாக இருந்தாலும் பல காலங்களாக, நீண்ட காலமாக கட்ட வேண்டிய வட்டி, அபராத வட்டி போன்றவற்றை எல்லாம் ஏற்கனவே செலுத்தியிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு அபராத வட்டியை அசலாக மாற்றி, வாங்கியிருக்கிற கடனிலேயே வரவு வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உணவு நிலைமை. மத்திய அரசைப் பொறுத்த வரையில் 80 ஆயிரம் டன் அரிசி மாதந்தோறும் முன்பு வழங்கி வந்ததை இப்போது 40 ஆயிரம் டன்னாக குறைத்துள்ளது. மீண்டும் 40 ஆயிரம் டன் அரிசியையும் மத்திய அரசிடமிருந்து கோரி பெற்று தமிழகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அரிசி பற்றாக்குறை நிலைமையை நல்ல முறையில் சமாளிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. தம்புசாமி] [1989 மார்ச் 30]

அடுத்து, அரிசி உற்பத்தித் திட்டத்திற்கு நாம் திட்டமிடுகிறோம். அதற்காக பல்வேறு வழிகளில் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாய தொழிலை நம்பகமான தொழில் என்று விவசாயிகள் நம்பிக்கொண்டிருந்த நிலை இன்றைக்கு மாறியிருக்கிறது. அதிலே ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயிகள் இன்றைக்கு அந்தத் தொழிலை விட்டு அகல முடியுமா என்று சிந்தித்திற நிலைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, இன்றைக்கு நகர் பகுதிகளைச் சுற்றியிருக்கிற நிலங்களை, விவசாய நிலங்களை விற்று கட்டிடம் கட்டும் நிலங்களாக மாற்றியிருக்கிறார்கள் அல்லது குடியிருப்பு நிலங்களாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்திலிருந்து நம்பிக்கையான நிலை மாறிவிட்டது. விவசாயிகள் அரிசி உற்பத்தி செய்வதற்கு அவர்களுக்கு நம்பிக்கையையும், உத்தரவாதத்தையும் அரசு அளிக்க வேண்டும். இந்த நம்பிக்கையும், உத்தரவாதமும் அவர்களுக்கு மூலாதாரமான சொத்தாக இருப்பதனால் அதற்குரிய ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காவிரி நீர் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால் இதனால் சிக்கல்கள் ஆண்டுதோறும் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகின்றன. ஆகவே, இதற்கு உடனடியாக தீர்வு காண வேண்டும். நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நடுவர் தீர்வுக்கு இப்பிரச்சினையைக் கொண்டு சென்றால் தீர்வு காண நீண்ட காலமாகும். காலதாமதம் ஏற்படும். ஆகவே, பொருளாதார நிலையில், ஏற்கெனவே பின்தங்கியிருக்கிற விவசாயிகள், சிக்கலில் இருக்கிற விவசாயிகள் மேலும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு அபாயகரமான பொருளாதார பாதிப்புகள் ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே, பேச்சு வார்த்தை மூலம் சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

அடுத்து, தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மூன்றாக பிறிப்பதாக அறிவிப்பு வந்து, பின்பு அறிவிப்போடு அது நின்று விட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்தை மூன்றாக பிரித்து, மூன்று மாவட்டங்களாக அது செயல்படுவதற்கு உத்தரவாதம் செய்ய இந்த அரசு தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர், அரசு ஊழியர்கள் பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றும் வகையில் அரசு முழு முடிற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதுபோல பகுதி நேர ஆசிரியர்களாக நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் முழு நேர ஆசிரியர்களாக அங்கீகரித்து அவர்களுக்கு உரிய ஊதியத்தையும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோல அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழில் கல்வி ஆசிரியர்களாக பணியாற்றுவவர்கள் கடந்த 3 ஆண்டுகளாக ஊதியம் ஒன்றும் பெறாமல் அவஸ்தை பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஊதியம் இல்லாமல் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் அவர்களுக்கு உடனே ஊதியத்தை வழங்க

1989 மார்ச் 30] [திரு. வி. தம்புசாமி]

நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மொத்தம் 135 கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அதுபோல வேளாண்மை அபிவிருத்தி குறித்து பல்வேறு நல்ல விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் கடந்த மார்ச்சு 4, 5 தேதிகளில் குடந்தையில் வேளாண்மை சம்பந்தமான மாநாடு ஒன்று நடந்தது. அதில் வேளாண்மை வளர்ச்சி, அதன் அபிவிருத்திக்காக பல்வேறு பரிந்துரைகள் அரசுக்கு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பரிந்துரைத் திட்டங்களை முழுமையாக இந்த ஆண்டிலேயே நிறைவேற்றும் வகையில் வேளாண்மைத் துறை சிறப்பாக துரிதமாக, செயலாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளச் சுடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

அடுத்து, உபரி நிலம் வழங்குவது அடிப்படையான பிரச்சினை. இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி வரவு செலவுத் திட்டத்திலே சொல்லப்படவில்லை. அது சம்பந்தமான திட்டங்களை நிறைவேற்றவும், அதில் உள்ள இடப்பாடுகள், முரண்பாடுகள் சம்பந்தமாக முழுமையும் எதிர்காலத் திட்டங்களாக சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக சொல்லியிருக்கும் திட்டங்களை விரைவில் அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நீர் பற்றாக்குறை காரணமாக, ஜனவரி மாதத்திலேயே வறட்சி நிலை ஏற்படுவதால், குளங்கள், ஏரிகள், இதர பகுதிகளை ஆழப்படுத்தி, நீர்நிலைகளில் நீர்ப்பிடிப்பை ஏற்படுத்த உடனடியாகத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சாலைகள் பராமரிப்பு. சாலைகள் என்று சொல்கிற போது, வேகமாக சாலைகள் பராமரிப்பு வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அது கடைமடைப் பகுதியாக, கடலோரப் பகுதியாக இருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் பெய்யும் மழை காரணமாக சாலைகள் கரைந்து போய்விடுவதால், போக்குவரத்து பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மழையால் பாதிக்கப்படும் சாலைகளை பராமரிக்க அதிக நிதி ஒதுக்கி, அந்தச் சாலைகள் மழையால் பாதிக்கப்படாத அளவுக்கு திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமாக இருப்பது மண் சாலைகள்தான். என்னுடைய தொகுதியில் 3 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. கீவனூர் ஒன்றியம், திருவாரூர் ஒன்றியம், கொரடாச்சேரி ஒன்றியம். கீவனூர் ஒன்றியத்தில் இருப்பதுதான் அதிகமான நீளமுள்ள சாலைகள். அதிலே 72 கிலோ மீட்டர் மண் சாலைகள்; 62 கிலோ மீட்டர் கப்பிச் சாலைகள்; 1.4 கிலோ மீட்டர் தார்ச்சாலை. இந்த அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதைச் சீர் செய்ய

[திரு. வி. தம்புசாமி] [1989 மார்ச் 30]

வேண்டுமென்றால், அதற்குப் பொறியாளர் அவர்களுடைய மதிப்பீடு 25 இலட்சம் ரூபாய் தேவை. திருவாரூர் ஒன்றியச் சாலைகளை சீர் செய்ய 26 இலட்சம் ரூபாய் தேவை. அதே மாதிரி கொரடாச்சேரி ஒன்றியச் சாலைகளை சீரமைக்க 30 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகுமென்று சொல்கிறார்கள். கிராமப் புற சாலைகளை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் கிராம மக்கள் நகரத்தோடு இணைந்து, அவர்கள் உற்பத்தி செய்த பொருள் களை நகரத்தில் விற்பனை செய்யவும், நகரத்தில் உள்ள மருத்துவ வசதி, கல்வி வசதிகளைப் பெறவும் வசதியாக இருக்கும். அந்த அடிப்படையிலே கிராமப்புறச் சாலைகளை சீரமைக்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருவாரூர் நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், அந்த நகரத் திலே ஒரு பெண்கள் கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்பது அந்த நகர மக்களுடைய நீண்டநாள் கோரிக்கை. அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றும் வகையிலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல கல்லியைப் பொறுத்த வரையில், ஏற்கெனவே சொல்லியுள்ள காரணங்களை விட, மோசமான நிலைமை இருக்கிறது. கிராமப் புறங்களில் பள்ளிகள் கீற்றுக் கொட்டகைகளில் நடக்கின்றன. அவையும் விழுந்துவிடுகின்றன. அவற்றைச் சீரமைக்க முடியவில்லை. அதைச் சீரமைக்க வேண்டுமென்றால் பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கத்தை நாட வேண்டியிருக்கிறது. அவற்றை எல்லாம் சீர் செய்ய அரசு நடவடிக்கைகளை துரிதமாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பள்ளிகளுக்குப் போதுமான ஆசிரியர்களைப் போட வேண்டும். அங்கேயுள்ள குறைபாடுகளை நீக்கி அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத் தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கிராமப்புறங்களில் மருத்துவ வசதிகளை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். இருக்கின்ற மருத்துவமனைகளில் டாக்டர்கள் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. உதாரணமாக கொரடாச்சேரி ஒன்றியத்திலே குளிக் கரையில் மருத்துவ மனை இருக்கிறது. அங்கு டாக்டர் கிடை யாது. நான் எவ்வளவோ முயற்சி பண்ணியும் டாக்டர் போடாத நிலைமை இருக்கிறது. அரசு அந்த ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எனது தொகுதியில் தேவையான இடங்களில் பாலங்களை அமைக்க வேண்டும். 2 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ள இடத்திற்கு வர 15 கிலோ மீட்டர் சுற்றி வர வேண்டியிருக்கிறது. பழையவலத்திலிருந்து திருவாரூர் வர 15 கிலோ மீட்டர் சுற்றி வர வேண்டியிருக்கிறது. இதை தவிர்க்க வெட்டாற்றில் பாலம் கட்டவேண்டும். மேலவாழக்கரையையும் வல்லாங் கோட்டகத்தையும் இணைக்க வெள்ளையாற்றில்

1989 மார்ச் 30] [திரு. வி. தம்புசாமி]

ஒரு பாலத்தை அமைக்க வேண்டியிருக்கிறது. கிராமங்கள் அனைத்தும் நகரங்களுடன் தொடர்பு கொள்ள இப்படிப்பட்ட பாலங்களை அமைத்துக் கொடுக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருவாரூர் நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய மருத்துவமனையில் செப்டிக் டாங்க் சுத்தம் செய்யப்படாமல் பெருங்கி வழிந்து அங்கே இருக்கும் நோயாளிகளுக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நான் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டும், சீர் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அதை உடனடியாகச் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

திருவாரூர் நகரத்தில் அண்ணா சாலையில் உள்ள மருத்துவ மனைக்கு 6 ஆண்டுகளாக தண்ணீர் இல்லை. தண்ணீர் இல்லாமல் கண் ஆப்பரேஷன் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வெளியிலே இருந்து கிடைக்கும் தண்ணீரை நோயாளிகள் பயன்படுத்தும் குழ்நிலை இருக்கிறது.

அடுத்து வீட்டு வசதியைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தற்போது கிராமத்தில் இருக்கிற ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடைப்பதுபோன்ற வீட்டு வசதி, நகரத்தில் உள்ள ஹரிஜனங்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கும் குடியிருப்பு மனைப் பட்டா வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் ஹரிஜனங்கள் என்கிறபோது, தற்போது கிறிஸ்துவ ஹரிஜனங்களுக்கு எந்தச் சலுகைகளும் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்குள்ள அனைத்துச் சலுகைகளும் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் கிறிஸ்துவ ஹரிஜனங்களுக்கு, இந்து ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் எந்தச் சலுகைகளும் கிடைக்காமல் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றி அவர்களுக்கும் அனைத்துச் சலுகைகளும் கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இப்போது கட்டப்போகிற வீடுகள் கான்கிரீட் வீடுகளாக இருக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. முன்பு கட்டப்பட்டவை எல்லாம் ஒட்டு வீடுகளாகும். அதிலே ஓராண்டுக்கு மேல் குடியிருக்க முடியாதபடி பழுதடைந்து இருக்கிறது. எனவே அவற்றையெல்லாம் சீர் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, ஹரிஜனப் பகுதிகளுக்கு இன்னும் முறையான ரோடுகள் கிடையாது. அதைப்போலவே அவர்கள் சுடுகாட்டுக்குப் பே வதற்கும் ரோடுகள் கிடையாது. இதையெல்லாம் ஒரு தீவிர திட்டமாக எடுத்து செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் கிராமப்புறங்களில் குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு அதிகமாக இருக்கிறது. திருவாரூர் தொகுதி

[திரு. வி. தம்புசாமி]

[1989 மார்ச் 30]

திவனூர் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம் செயல்படாது இருக்கிற காரணத்தால், பொது மக்கள் குடிநீர் இன்றி அவதிப்படுகிறார்கள். உடனடியாக அதைச் செய்ய அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எனது தொகுதியில் பள்ளிகளுக்காகப் பணம் கட்டியும் கூட சில பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. வைப்பூர் என்கிற கிராமத்தில் 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பணம் கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படாததால் உயர்நிலைப் பள்ளியாக ஆகாமல் இருக்கிறது. அதை போலவே கொரடாச்சேரியில் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியை மீமல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றுவதற்குப் பணம் கட்டிய பிறகும் கூட நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து, இதற்கெல்லாம் அரசு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் பாராட்டுகிறேன் என்று கூறி அமர்கிறேன், வணக்கம், நன்றி.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

டாக்டர் சி. ரா. மாசிலாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழாய்ந்த தமிழின்தான் இந்த தமிழகத்தில் முதலமைச்சராய் வருதல் வேண்டும், தமிழ்ப் பகைவர் தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் வராது தடுத்தல் வேண்டும் என்ற பாவேந்தர் பாரதிதாசன் கூறியதை நினைவு கூறி, உலகெங்கும் வாழும் தமிழ் மக்களின் ஒப்பற்ற தலைவராய், ஒளி விளக்காய், விடிவெள்ளியாய்த் திகழும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக உள்ள இந்த அமைச்சரவையும் தாங்கள் சட்டப்பேரவைத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த சட்டமன்றத்தில், ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினராகப் பணியாற்றுகிற வாய்ப்பை அளித்த தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து வெற்றிபெறச் செய்த திண்டிவனம் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் நன்றியைக் கூறி, என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

13 ஆண்டுக் காலம், பாலவனத்தில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த தமிழக மக்களுக்கு, திடீரென்று இடையிலே ஒரு பாலவனச் சோலை தென்படுவதைப் போல், இன்றைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தமிழக மக்கள் வயிற்றில் பாலை வார்த்திருக்கிறது. இப்படி ஒரு நிதிநிலை அறிக்கை, தமிழகத்தில் இதுவரை தாக்கல் செய்யப்பட்டதேயில்லை என்கிற அளவுக்கு பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிதிநிலை அறிக்கையைத் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இன்றைக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்களுக்கு, குறிப்பாக வறுமைக்

1989 மார்ச் 30] [டாக்டர் சி. ரா. மாசிலாமணி]

கோட்டிற்குக் கீழே வாழுகிற மக்களுக்குப் பல்வேறு நலத் திட்டங்களை அறிவித்ததன் மூலமாக இது ஒரு பொதுஜன அரசு என்பதை நிரூபித்திருக்கிறார். குறிப்பாக, முதியோர், ஆதரவற்றோர், மற்றும் உடல் ஊனமுற்றோருக்கெல்லாம் உதவித் தொகையை உயர்த்தியதன் மூலமாக, அதற்கான உச்ச வரம்பை நீக்கியும், கட்டிடத் தொழிலாளர்கள், தனியார் கார் ஓட்டுநர்கள், ஆட்டோ ரிக்ஷா ஓட்டுநர்கள் விபத்தில் இறந்தால் ரூபாய் 10,000 குடும்பப் பாதுகாப்பு நிதியளித்தல் போன்றவையும் வரவேற்கத் தகுந்த அம்சங்களாகும். அதைப்போலவே பெண்களுக்கு சமநீதி உரிமை கிடைக்க வேண்டுமென்று பாடுபட்ட பகுத்தறிவுப் பகலவன் தந்தைப் பெரியார் அவர்களுடைய கனவை நனவாக்கும் வகையில் இன்றைக்குப் பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பில் 30 விழுக்காடு, மற்றும் 2ம் வகுப்புவரை எழுகிற பணியிடங்களில் பெண் ஆசிரியர்களே நியமிக்கப்பட வேண்டும், என்கிற உத்தரவும் பரம்பரைச் சொத்து தொடர்பாக பெண்களுக்குச் சம உரிமை வழங்குவது மற்றும் 8ம் வகுப்பும் அதற்கு மேலும் தேறிய ஏழை மகளிரின் திருமணத்திற்கு 5,000 ரூபாய் நிதியுதவி அளித்தல் என்கிற திட்டமும் வரவேற்கத் தகுந்த திட்டங்களாகும். ஏழை எளிய நடுத்தரப் பெண்களுக்கு இளங்கலை வரை இலவசக் கல்வி அளிக்கின்ற திட்டமும், கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு 4 மாத காலம் உதவித் தொகை அளிக்கின்ற திட்டமும் பெண் சமுதாயத்தினர் அனைவராலும் வரவேற்கக்கூடிய திட்டங்களாகும்.

(பிற்பகல் 12-40)

விவசாயிகளின் குறுகிய காலக் கடன்கள் ரத்துச் செய்தலும், மேலும் மத்திய, நீண்டகாலக் கடன்களின் வட்டி, அபராத வட்டி ஆகியவைகளும் அறவே ரத்துச் செய்தும் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகளை வறுமையின் கோரப் பிடியிலிருந்து இன்றைக்கு அரசு காப்பாற்றியிருக்கிறது.

அதேபோல் முந்தைய அரசால் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குத் தரவேண்டிய 67 கோடி ரூபாயை இந்த அரசே தீர்க்குமென அறிவித்ததும் பாராட்டப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். ஏழை எளிய மக்கள் மீது வரிச் சுமையைச் செலுத்தாமல், தாங்கும் சக்தி உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே வரி விதித்து, நிதி ஆதாரத்தைப் பெருக்கியிருப்பது இந்த அரசு என்றென்றும் ஏழை எளிய மக்களுக்காக பாதுகாப்பாக இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்திருக்கிறது.

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையிலும் அக்கறைகொண்டு இந்த நேரத்தில் கூடுதலாக 164 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை திறக்க இருப்பதும், மற்றும் ஏழை எளிய நோயாளிகளுக்கு இலவசமாக மருந்துகள் தட்டுப்பாடின்றி கிடைப்பதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் நிதியை அளித்திருப்பதும், எல்லா ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலும் மருத்துவர்கள் நியமனம் செய்து

[டாக்டர் சி. ரா. மாசிலாமணி] [1989 மார்ச் 30]

இருப்பதும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். இன்றைக்கு குறிப்பாக சிறப்பு பயிற்சி பெற்ற மருத்துவர்கள் சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களுக்கு வெளியே சென்று பணியாற்ற விரும்ப வில்லையென்ற ஒரு பரவலான குற்றச்சாட்டும், அதிருப்தியும் மக்களிடையே இருந்துவருகிறது. ஆனால் சென்னை, மதுரை, கோவை மருத்துவமனைகள் தவிர மாவட்ட அல்லது வட்ட அளவில் இருக்கிற மருத்துவமனைகளில் பல்வேறு துறைகளில் சிறப்புப் பயிற்சிபெற்ற மருத்துவர்களும் சென்று பணியாற்ற வேண்டிய தேவையான உபகரணங்களோ அல்லது வசதிகளோ அங்கு இல்லை. எனவே இந்த நிலைமையில் அங்கு இப்படிப்பட்ட மருத்துவர்கள் பணியாற்றுவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது ஒரு தவறான ஒன்றாகும். எனவே அப்படிப்பட்ட சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற மருத்துவர்கள் பணியாற்ற வேண்டிய வசதிகளையும், வாய்ப்புகளையும் ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால் நிச்சயமாக அங்கு பணியாற்ற உதவியாக இருக்கும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு வருமானடில் சுமார் 45 ஆயிரம் கான்சிரீட் வீடுகள் கட்டித் தரப்படுமென்ற திட்டமும், ஆதி திராவிடர்கள் வீடுகள் கட்டுவதற்காக வீட்டுமனைகள் வழங்குவதற்காக ரூ. 2.35 கோடி நிதி ஒதுக்கியிருப்பினும், பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் கல்விச் சலுகை பெறுவதற்கு பெற்றோர்களுடைய ஆண்டு வருமான வரம்பு சுமார் 5 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து 12 ஆயிரம் ரூபாய் வரை உயர்த்தி இருப்பதும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் மீது எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை இன்றைக்கு தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாக, கொன்னதைச் செய்வோம், செய்வதை மட்டுமே சொல்வோம் என்ற தாரக மந்திரத்தை நினைவில் கொண்டு இன்றைக்கு தமிழக முதல்வரவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இன்றைக்கு வரவேற்கும் நேரத்தில் என்னுடைய திண்டிவனம் தொகுதியினுடைய பிரச்சினைகளை நான் இந்த நேரத்திலே எதிரொலித் தாக வேண்டும்.

முதலில், “தனி மனிதனுக்கு உணவில்லை என்றால் இந்த ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்” என்று பாரதி பாடியதுபோல், இன்றைக்கு திண்டிவனத்தில் இருக்கிற மக்கள் குடிப்பதற்கே தண்ணீர் இல்லாமல் இன்றைக்கு ஆளாய் பறக்கின்ற அவல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் சொல்லியதுபோல் எல்லோரும் குடிநீர் பிரச்சினையைப் பற்றித் தான் பேசுகிறார்கள். எனவே பத்தோடு பதினொன்று என்று எடுத்து விடாமல் நிச்சயமாக இன்றைக்கு திண்டிவனத்திலே இது ஒரு அத்தியாவசியமான விஷயமாக, பர்னிங் பிராப்ளமாக

1989 மார்ச் 30] [டாக்டர் சி. ரா. மாசிலாமணி]

குடிநீர் பிரச்சினை இருக்கிறது. கடந்த 10 ஆண்டுக் காலமாக அரசை ஆண்ட கட்சி, குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்போம் என்று வாக்குகளை வாங்கி, 35 லட்ச ரூபாயில் திட்டம் வந்துவிட்டது; ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் வந்துவிட்டது என்றெல்லாம் வெறும் அறிக்கைகளாகச் சொல்லி இந்த மக்களை ஏமாற்றி இருக்கிறார்கள். எனவே திட்டிவனத்தின் குடிநீர் பிரச்சினை வெறும் தீர்க்கப்படாத கானல்நீராகப் போய்விடுமோ என்ற ஏக்கம் இன்றைக்கு மக்களை வாட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே கழக அரசு குடிநீர்ப் பிரச்சினையை தீர்த்து வைக்கு மென்ற நம்பிக்கையை மக்கள் தங்கள் நெஞ்சிலே தேக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு திட்டிவனத்தில் ஒரு குடம் தண்ணீர் 75 காசுக்கு விற்கப்படுகிறது என்று நேற்றைய தினம்கூட பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு திட்டிவனத்தில் மக்கள் தண்ணீருக்காக மிகவும் அவதிப்படும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படுவதற்காக குடிநீர்வடிகால் வாரியத்திடம், திட்டிவனத்திற்கு அருகில் புளிச்சம்பள்ளம் என்ற இடத்தில் தேவையான அளவு நிலத்தடி நீர் இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அங்கிருந்து சுமார் 1½ கோடி ரூபாய்க்கு திட்டிவனத்திற்கு குழாய்கள் மூலமாக தண்ணீர் கொண்டுவந்து கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டு, அதற்கான வேலைகள் இன்றைக்கு துவங்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் இந்த நேரத்தில் முதல்வர் அவர்களைக் கருணையோடு கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் உடனடியாக அதைத் திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்றி திட்டிவன மக்களுடைய தண்ணீர் பிரச்சினையை தீர்த்துவைக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைப்போல, அனந்தபுரம், செஞ்சி, திட்டிவனம் ஆகிய மூன்று நகரங்களுக்கும் உள்ளிட்ட பெண்ணையாறு கூட்டுக் குடிநீர்த்திட்டத்தையும் உடனடியாக விரைந்து இந்த நிதியாண்டிலேயே அதைச் செயலாற்ற வேண்டியும் இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தென்னார்க்காடு மாவட்டம் ஒரு பின்தங்கிய மாவட்டமாக, எல்லோராலும் புறக்கணிக்கப்பட்ட மாவட்டமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அதிலும் திட்டிவனம் மிகவும் பின் தங்கிய பகுதி என்று எல்லோராலும் உணரப்பட்ட ஒன்று. இங்கு பெரும்பாலும் மக்கள் விவசாயத்தை மட்டுமே நம்பி வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து மூன்றாண்டுக் காலமாக ஏற்பட்டு கடும் வறட்சியின் காரணமாக வேலைவாய்ப்பின்றி ஒரு வேளை சோற்றுக்கே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. திட்டிவனம் பகுதியில் சிப்தாட் என்ற தொழில்பேட்டை நிறுவுவதற்காக ஆய்வு செய்யப்பட்டு அந்த ஆய்வினுடைய அறிக்கையும் மாவட்ட ஆட்சியாளரின் பரிந்துரையும் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. எனவே,

[டாக்டர் சி. ரா. மாசிலாமணி]

[1989 மார்ச் 30]

இந்த நிதிய ண்டிலேயாவது அந்த நிறுவனத்தைத் திண்டிவனம் பகுதியிலே நிறுவினால் நிச்சயமாக... (மணிடிக்கப்பெற்றது) இது கன்னிப் பேச்சு என்ற காரணத்தினாலே பேரவைத் தலைவரவர்களே ஒரு ஐந்து நிமிஷங்கள் அனுமதிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கன்னிப்பேச்சிலே குறுக் கீடு கூடாது என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர, நீடிப்பது என்பது கன்னிப் பேச்சிலே அல்ல. முற்றிய பேச்சாக இருக்கிறதே (சிரிப்பு).

டாக்டர் சி. ரா. மாசிலாமணி : அதை நிறைவேற்ற முன் வரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குத் திண்டிவனம் தொகுதியிலே வறட்சியின் காரணமாக மின் கட்டணம் செலுத்த முடியாத விவசாயிகளின் மின்னணைப்பு துண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு துண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்ற—அறவே டிஸ்மாண்டில் செய்யப்பட்டிருக்கிற—அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஒரு கால அளவை நிர்ணயம் செய்து மின் கட்டணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மீண்டும் மின்னணைப்பு தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல, என்னுடைய திண்டிவனம் பகுதியில் 100 அடி இடைவெளிக்கு உட்பட்டு கிணறுகளுக்கு மின்னணைப்பு கொடுக்கப்பட்டு, ஓராண்டுக் காலம் அந்த மின்னணைப்புக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டு, பிறகு சில அதிகாரிகள் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்கின்ற காரணத்தினால் அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளினுடைய மின்னணைப்புகள் இன்றைக்குத் துண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, விவசாயிகளினுடைய நிலைமையைக் கருத்திலே கொண்டு அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் மின்னணைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திண்டிவனம் மற்றும் கிராப்புறங்களிலே வாழ்கின்ற, புறம் போக்கு நிலங்களில் வாழ்கின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு மின்னணைப்பு கொடுக்கப்படுவதில்லை. எனவே, அப்படிப்பட்ட புறம் போக்கு நிலங்களிலே குறைந்தபட்சம் பத்தாண்டுகளுக்கு மேல் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு உடனடியாக மின்னணைப்பு கொடுப்பதற்குத் தகுந்த உத்தரவை வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைப்போல குடும்பக்காட்டு வழங்குவதிலேயும், வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்குவதிலேயும் தேவையில்லாமல் ஒரு தேக்க நிலை இருக்கிறது. அதையும் விரைவு படுத்திக் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 30] [டாக்டர் சி. ரா. மாசிலாமணி]

திண்டிவனம் தேசிய நெடுஞ்சாலையில் இருக்கிற ஒரு பகுதி. அங்கே விபத்துக்கள் அன்றாடம் நடப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகிவிட்டது. ஆனால் அங்கே விபத்துக்கள் நடந்தால் உடனடியாக அந்த விபத்துக்களைக் கண்காணிப்பதற்கோ அல்லது சிகிச்சை செய்வதற்கோ தேவையான ஒரு விபத்துப் பிரிவோ அல்லது qualified orthopaedic... ..எனும்பு முறிவு சம்பந்தமானதோ அங்கே இதுவரையில் திண்டிவனத்தில் இல்லை. எனவே அங்கேயிருக்கின்ற நிலைமையில் அவர்களைப் பக்கத்திலே இருக்கிற பாண்டிச்சேரி ஜிப்மர் மருத்துவமனைக்கோ அல்லது கடலூர் மருத்துவமனைக்கோ கொண்டு செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த நிதியாண்டில் ஒரு விபத்துப் பிரிவை திண்டிவனம் மருத்துவ மனையில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மறைந்த பெரியவர் திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்கள் பெயரால் அமைந்த கலைக் கல்லூரிக்குச் செல்கின்ற சாலை மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது. எனவே, அந்தச் சாலையைச் சீர்படுத்த பல முறை நாங்கள் நகராட்சிக்கு எடுத்துச் சொல்லியும், அந்த நகராட்சி எந்த முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. எனவே, அந்தக் கல்லூரிக்குச் செல்கின்ற சாலையையும் உடனடியாகச் சீர்படுத்தி, மேலும் அந்தக் கல்லூரியில் ஒரு முதுகலை பட்டப் பிரிவுக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், கிடப்பிலே போடப்பட்ட நந்தன் கால்வாய்த் திட்டத்தையும் இந்த நிதியாண்டிலேயே எடுக்க வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திண்டிவனம் நகராட்சியிலேயும் மற்றும் ஒன்றியத்திலேயும் இருக்கின்ற எல்லாப் பள்ளிகளிலுமே கட்டிட வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அவற்றையும் உடனடியாகச் சீர்தெய்து கொடுக்க வேண்டும். மற்றும் என்னுடைய தொகுதியில் மயிலம் ஒன்றியத்தில் ஓமந்தூர், அன்னமுத்து என்ற கிராமங்களுக்கிடையிலே இருக்கின்ற ஒரு பாலம் நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பாலத்தைக் கட்டுவதற்கும், அங்கே முன்னாள் முதலமைச்சர் ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் இருந்த அந்த ஊரில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியை இந்த ஆண்டிலே சேர்த்துக் கொள்வதற்கும் உத்தரவு இடும்படி கேட்டுக் கொண்டு, மேலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி.

[1989 மார்ச் 30]

*திரு வி. கே. சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1989-90 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க அழைத்த உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியினை முதலிலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே அருமை நண்பர் அன்பில் பொய்யா மொழி அவர்கள் பேசுகிற டொழுது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் பேசும் டொழுது, அதாவது அவர் பேசும் டொழுது எதிர்க் கட்சி நண்பர்களெல்லாம் இருந்து கேட்கின்றார்கள், அதற்கு நன்றி என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வது, அவருடைய அரசியல் திறமையையும் அவர்கள் இப்பொழுதே காண்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நான்கு நாட்களாக எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் இல்லாத அந்த நேரத்திலே பேசாமல் விட்டுவிட்டு இன்றைக்கு எல்லோரும் இருக்கின்ற நேரத்திலே அவர் பேச முன் வந்ததற்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது அவர் இங்கே இருக்கிறாரா? (சிரிப்பு).

(பிற்பகல் 12.50).

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : அவர் இருந்திருக்க வேண்டும். இப்படி அவர் சொல்வார் என்றால் நிச்சயமாக இருந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் பெரியார் மாவட்டத்திலிந்து வருகின்ற நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்வது, பேரறிஞர்—பெருந்தகை அண்ணா அவர்களுடைய கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றையெல்லாம் ஏற்றுக் கொண்ட இந்த அரசு, பகுத்தறிவுத் தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய இலட்சியங்களையெல்லாம் மேற்கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு, 1929-லே செங்கையிலே நடைபெற்ற பெண்ணுரிமை மாநாட்டின் கருத்துக்களைக் கொண்ட நாங்கள் பெண்களுக்கெல்லாம் இவ்வளவு செய்திருக்கிறோம் என்று இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரியார் மாவட்டம், பகுத்தறிவுத் தந்தை பெரியார் மாவட்டத்திற்கென, இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், இந்த அரசையும் நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், பெரியார் மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று டணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நான் தேடித் தேடிப் பார்க்கிறேன் ; பெரியார் மாவட்டத்திற்கு எந்த ஒரு நிதியும் ஒதுக்கப்படவில்லை. சால் நடை வளர்ச்சிக்காக என்று பல சலுகைகளை இங்கே அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அதிலே 15 கிலோ, 20 கிலோ எடை என்று இருக்கின்ற ஆடுகளை 40 கிலோ வரை வளர்ப்பதற்கு இங்கே நிறைய சலுகைகளை

1989 மார்ச் 30] [திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

அறிவித்திருக்கிறீர்கள். என்னுடைய மாவட்டம் ஆடு வளர்ப்புப் பதற்குத் தகுந்த மாவட்டம். இறைச்சிக்கென வளர்க்கப்படும் ஆடுகள் மேய்வதற்கு காடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. என்னுடைய மாவட்டம் வறட்சி மிகுந்த மாவட்டம். அந்த மாவட்டத்திற்கு பெண் அமைச்சர் ஒருவரும் இருக்கிறார். ஆகவே, ஆடு வளர்க்கின்ற திட்டத்தில் பெரியார் மாவட்டத்தையும் அவசியம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இங்கே பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல; ஐரோப்பிய பொருளாதார அமைப்பின் உதவியுடன் செங்கை, புதுக்கோட்டை, தென்னார்க்காடு, வடார்க்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் 71 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி பெறுவதற்காகவும் மற்றும் சிதம் பரனார், மதுரை, திருச்சி ஆகிய மாவட்டங்களில் 230 ஏரிகளின் கீழுள்ள 60 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களும் பயன் பெறுவதற்காகவும் ரூபாய் 53.12 கோடி செலவு செய்வதாக அறிவித்திருக்கிறீர்கள். எங்களுடைய மாவட்டம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது, புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது என்று நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக, எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு கொஞ்சம் ஒதுக்கி வைத்துள்ளது என்று இங்கே நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல; கால்நடை தீவன மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு முன்னுரிமை அளித்து, ஒருங்கிணைந்த புதிய மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை 4 கோடி ரூபாய் செலவில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கு அறிவித்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே, எங்களுடைய மாவட்டத்தையும் அதில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் வருகிற கால கட்டத்தில் நிச்சயமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து—கோவை மாவட்டத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஒரு மாவட்டம்தான் பெரியார் மாவட்டம்—நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் கோவை மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒரு பகுதிக்கு பெரியார் மாவட்டம் என்று பெயர் சூட்டி, மிகுந்த அளவிலே அவருடைய காலத்திலே அந்த மாவட்டம் வளர்ச்சியடைய தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். இன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருக்கின்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் காலத்தில் அது குன்றாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், அது வளருவதற்கு நீங்கள் வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. வி. கே. சின்னசாமி] [1989 மார்ச் 30]

இன்றைக்கு விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், எத்தனையோ கடன்களை, பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கு, குறுகிய காலக் கடன், நீண்ட காலக் கடன் போன்றவற்றை ரத்து செய்து, பல சலுகைகளை அறிவித்திருக்கிறீர்கள்; தள்ளுபடி செய்திருக்கிறீர்கள். நிச்சயமாக நடந்த வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே கூட, பெரியார் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே கூட அனைத்துக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அங்கே தீர்மானமாக அதை நிறைவேற்றி அனுப்பியிருக்கிறார்கள், அரசுக்கு. அதை மனதிலே கொண்டு சீர்படுத்த வேண்டும். பெரியார் மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின் வளத்தைப் பற்றி இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பவானி சாகரில் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில் மின் குஞ்சு உற்பத்தி செய்கிற திட்டம் அமைக்கப்பட்டு, இரண்டாண்டுக் காலமாக அந்தத்திட்டம் நடைபெறாமலும் இன்னும் உற்பத்தியைத் துவங்காமலும் இருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை ஆராய்ந்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதிலே பல புகார்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் மனதிலே கொண்டு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இன-இட ஒதுக்கீடு குறித்து இங்கே அறிவித்திருக்கிறீர்கள். பிற்படுத்தப்பட்டோர்—அதாவது, பி.சி கிட்டத்தட்ட 28, 29 சாதிகளை ஒன்றாக இணைத்து, அதில், 20 விழுக்காட்டை மோஸ்ட் பேக்வார்ட்—மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர்—என்ற அமைப்பிலே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். நான் தெரிவித்துக் கொள்வது என்னவென்றால், அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரிகளால் கொடுக்கப்பட்ட கணக்கு—ஜனத்தொகைக் கணக்கு—தவறுதலாகத் தந்திருக்கிறார்கள் என்று மக்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். மோஸ்ட் பேக்வார்ட், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர்—பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் தயவு செய்து, மீண்டும் அதை மறுபரிசீலனை செய்து, 30 விழுக்காடு பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு என்றும், 20 விழுக்காடு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு என்றும் அறிவித்திருப்பதை, சரி பாதியாகவாவது—அதாவது 25 விழுக்காடு பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு என்றும், 25 விழுக்காடு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு என்றும் சம அளவில் கொண்டு வருவதற்கு தாங்கள் தகுந்த உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு

9.89 மார்ச் 30]

[திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

கொள்கிறேன். நாடு எதிர்பார்க்கிறது, குறிப்பாக, மோஸ்ட் பாக்வார்ட் கிளாசில் இருக்கிற அந்தச் சமுதாயங்கள் எதிர்பார்க்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்து, நான் வேட்பாளனாக இருந்த காலத்தில் பாக்வார்ட் கிளாசாகத் தான் இருந்தேன், இப்பொழுது மோஸ்ட் பாக்வார்டாக நான் வந்திருக்கிறேன். நான் அந்தச் சமுதாயத்திலே சேர்ந்திருக்கிறேன். அதற்கு இந்தச் சர்க்காருக்கும் முதல் அமைச்சருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நன்றி பின்னோக்கிப் போனதற்கா, இல்லை, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர் ஆனதற்கா?

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர் பட்டியலில் சேர்த்ததற்காக. 25 விழுக்காடுகள் என்றால் அடுத்த கூட்டத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் பாராட்டுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் வேட்டுவ கவுண்டர் இனத்தைச் சேர்ந்தவன். என்னுடைய தொகுதியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர், எனது சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும், ஆசிரியராக இருந்தாலும், மின் ஊழியராக இருந்தாலும், எந்த ஒரு அதிகாரியாக இருந்தாலும், பெரியார் மாவட்டம், புளியம் பட்டி, பவானி சாகர், சத்தியமங்கலம் போன்ற பகுதிகளில் இருக்கவே விட மாட்டேன், மாற்றியே தீருவேன் என்று சொல்லி அங்கே சபதம் இட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். நான் சொல்வது உண்மை. தலைவரே கூட விசாரித்துப் பார்க்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இருந்தாலும் அவையில் இல்லாத ஒருவரைப் பற்றி அவதூறு சொல்லாமல் இருக்கலாமே.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சபையில் இல்லாதவர் என்பது மட்டும் இல்லை. சொல்லிக் கொண்டிருப்பது என்பது வேறு. அப்படியாராவது வேட்டுவ கவுண்டர் இனத்தைச் சார்ந்தவர் இதுவரையில் பழி வாங்கப்பட்டார்களா? அப்படியென்றால், ஏதாவது விவரம் மாண்புமிகு உறுப்பினரிடத்திலே இருக்கின்றதா?

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்வது, மாற்றி விடுவேன் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுவாக, வானத்தை வில்லாக வளைப்பேன், மணலைக் கயிறாகத் திரிப்பேன் என்பதெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது தான், நடக்காது.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : அவரைப் பற்றி இங்கே இருக்கிற நண்பர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நிச்சயமாக அப்படி வராமல் பார்த்துக் கொண்டால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் முதல்வருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

[1989 மார்ச் 30]

அடுத்து, பாசனத்தைப் பொறுத்த மட்டில், நான் தெரிவித்துக் கொள்வது, இங்கே மாண்புமிகு ஜனதா கட்சி உறுப்பினர் மதிப்பிற்குரிய திரு. குருமூர்த்தி அவர்கள் பேசினார்கள். கீழ் பவானி பாசனத்தைப் பொறுத்த மட்டில் மிகவும் பயந்து கொண்டிருக்கிறோம். நானும் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறவன் தான். இரண்டு வருஷத்தில் ஒரு தடவை கூட தண்ணீர் வரவில்லை. இப்பொழுது 20 மடங்கு என்று வரி வேறு விதித்திருக்கிறார்கள். கீழ் பவானி அணைக்குத் தண்ணீர் வருவதற்காக, மதிப்பிற்குரிய, பெருமதிப்பிற்குரிய பெருந் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் நீலகிரி மாவட்டத்தின் முதுமலை ஏரியில் இருந்து கிட்டத்தட்ட 7 டி. எம். சி.யிலிருந்து 10 டி. எம். சி வரை மோயாற்றில் இருந்து வருகின்ற தண்ணீரை பவானி சாகருக்கு விடுகின்ற வாய்ப்பு உள்ளது என்று ஏற்கனவே ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே, நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, கபினி அணையில் இருந்து தண்ணீர் வீணாகப் போவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன் அந்த வீணாகப் போகும் தண்ணீரை, 7 டி. எம். சி. யிலிருந்து 10 டி. எம். சி. வரை மோயாற்று வழியாகத் தடுத்து, கீழ் பவானிக்கு விடுவதற்கு வழிவகை செய்தோமானால் நிச்சயமாக கீழ் பவானி அணையிலேயே வருஷத்திற்கு ஒரு போகமாவது நிரந்தரமாகப் பாசன வசதி பெறுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறோம். ஏற்கனவே இந்த அவையிலே நான் பேசி, மாண்புமிகு முன்னாள் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் அவர்கள் அது குறித்து உடனடியாக ஆய்வு செய்து அறிக்கையை அரசுக்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்வதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை அதற்குள் ஆட்சி டிஸ்மிஸ் ஆகிவிட்டது ஆகவே, அதை நிச்சயமாக ஆய்வு செய்ய வேண்டும். அடுத்த சட்டமன்றக் கூட்டத்திற்குள்ளே அதை ஆய்வு செய்ய வேண்டும். பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் என்ன, என்ன செயலிலே கறுசுறுப்பாக இருப்பவர், இதிலே கொஞ்சம் கறுசுறுப்பாக செயல்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரமும் வேளாண்மைத் துறையும் இணைந்து செயல்பட வேண்டும். மின்சாரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இப்பொழுது 3 மணி நேரம், 4 மணி நேரம் கூட மின்சாரம் வருவதில்லை. ரொம்பச் சிரமப்படுகிறேன், 4 நாள், 2 நாள் பொறுத்துக் கூட வருவதில்லை. நானே நேரடியாக விவசாயம் செய்வதால் இதை நேரில் அறிந்தவன். ஆகவே, தயவு செய்து, பகலிலே 6 மணி நேரம் மின்சாரம் விட வேண்டும். இரவிலே தண்ணீர் விடுவதாலே குறைபாடு இருக்கிறது. இரவிலே தண்ணீர் விடுவதால் வீணாகிவிடக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைப் பகலிலே விட்டால் பக்குவமாக விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த வாய்ப்பிருக்கும். ஆகவே, பகலிலே 6 மணி நேரம் மின்சாரம் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 30]

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதி யோடு பேரவையின் அலுவல் நேரம் சில மணித்துளிகள் நீட்டிக்கப் பெறுகிறது.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : இரவில் ஆறு மணி நேரம் என்பதை பகலில் ஆறு மணி நேரம் என்று மாற்றி உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சாரத் தைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயிகளுக்கு பெரிய சிரமங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு விவசாயி வேறு இடத்தில் பூமி வாங்கி தனக்கு இருக்கிற இணைப்பை மாற்ற வேண்டுமென்றால் முடிய வில்லை. ஒரு இடத்தில் கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லாமல் வறண்டு விடுகிறது. ஆகவே வேறொரு இடத்தில் நிலம் வாங்கி, ஆழ் குழாய் கிணறு போட்டு விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்றால் அந்த மின் இணைப்பை அவர் மாற்ற முடியாது. ‘ஷிப்ட்’ செய்ய முடியாது. காரணம் ஒரு மின் இணைப்பை ஒரு பஞ்சாயத்திற்குள்ள்தான் மாற்ற வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, ஒரு விவசாயி தன்னுடைய மாவட்டத்தில் எங்கே கிணறு இருந்தாலும் அங்கே இணைப்பை ‘ஷிப்ட்’ செய்து கொள்கிற முறையில் ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ‘near service’ என்று ஒன்றை கொடுத்தார்கள் அதாவது செலவே இல்லாமல் ஒரு கம்பத்திலிருந்து சர்வீஸ் கொடுப்பது என்ற முறையை நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். அதையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரியார் மாவட்டத்தில் லட்சக்கணக்கான மின் இணைப்புகள் தேக்கமாக இருக்கின்றன. மற்ற மாவட்டங்களில் 1986, 1987, 1988 வரையில் கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். பெரியார் மாவட்டத்தில் 1981, 1982-க்கு கூட முடிக்காமல் இருக்கிறது. இது விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிற மாவட்டம். ஆகவே, இந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மின் இணைப்பிற்கான செலவு முழுவதையும் விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால் அரசுக்கு செலவே இல்லாமல் இருக்கும். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை தயவு செய்து அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 10 விவசாயிகள் சேர்ந்து சுமார் 10 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு ட்ரான்ஸ்பார்மரைப் போட செலவு செய்வதாக இருந்தால், அந்தச் செலவை விவசாயிகள் ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால், அரசாங்கம் முன் வந்து, மின்வாரியம் முன் வந்து விவசாயிகளுக்கு இணைப்பு கொடுத்தால் அந்த அப்ளிகேஷன்கள் எல்லாம் குறைந்துவிடும். அந்த விவசாயிகளுக்கு பெரும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

[1989 மார்ச் 30]

அடுத்து கீழ்பவானி வாய்க்காலில் ஒரு பெரிய பிரச்சினை இருக்கிறது. அந்த வாய்க்காலில் சிறிய பாலங்களை ஆரம்ப காலத்தில் அதாவது 1947, 1950 ஆம் ஆண்டில் கட்டி இருக்கிறார்கள். அப்போது நான் பிறக்கவே இல்லை அப்போது இப்படி சிறிய பாலங்களாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள். சைகிள் போகிற அளவிற்கு நடைபாதை பாலமாக அவற்றைக் கட்டி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஜனத்தொகை அதிகமாகி இருக்கிறது. அந்தப் பாலங்கள் வழியாக பஸ்ஸோ, லாரியோ, காரோ போக முடியாத சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே ஆர். எல். இ. ஜி. பி. திட்டத்தில் நிறைய பணத்தை சேர்த்து. (மணியடிக்கப் பெற்றது) தலைவர் அவர்களே, மூன்று நாட்களாகப் பேசவில்லை (கிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்போதைக்கப்போது பேசியிருந்தால் சரியாக இருந்திருக்கும்.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : கீழ்பவானி வாய்க்காலில் எங்கள் பகுதியில் குறிப்பாக கோபி தாலுக்காவில் மேளம் பாளயம் என்னும் இடத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அந்த உயர்நிலைப் பள்ளியைக் கடந்து வரும் வழியில் ஒரு நடைபாதை பாலம் உண்டு. அதில் கார் கூடப்போக முடியவில்லை. அதிகாரிகள் வந்தால் கூட அவர்கள் இறங்கி நடந்து செல்கிற சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. எனவே, இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து அந்தப் பாலத்தை பெரிய பாலமாக மாற்றுவதற்கு ஆர். எல். இ. ஜி. பி. திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீட்டை செய்து அந்தப் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் 'மச்சர்'-களை அதிகரித்து இருக்கிறீர்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகள் நிறைய இடங்களில் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. அதனால் நிறைய பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட இடங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு சிறிய கருத்து. பவானிசாகரில் கடந்த மாதம் வேளாண்மைத் துறையில் உழவர் திருநாள் நடைபெற்றது. விவசாயிகளுக்கு நிறைய சலுகைகள் நீங்கள் அறிவித்து இருக்கிறீர்கள். நாங்கள் அதனை பாராட்டுகிறோம். அந்த விழாவில் மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு கால்நடைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள். அந்தத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினராக நான் இருக்கிறேன். கடந்த மூன்று தடவைகளில் அந்தத் தொகுதியில் நான் வெற்றி பெற்றிருக்கிறேன். என்னுடைய பெயர் அந்த அழைப்பிதழில் இருக்குமென்று தேடித்தேடிப் பார்த்தேன். என்னுடைய பெயர் அதில் இல்லை. முதலில் ஒரு அமைச்சர் வருவதாக ஒரு

1989 மார்ச் 30]

[திரு. வி. கே. கின்னசாமி]

அழைப்பிதழ் அடித்தார்கள். பிறகு இரண்டு அமைச்சர்கள் வருவதாக இன்னொரு அழைப்பிதழ் அடித்தார்கள். அந்த இரண்டு அழைப்பிதழ்களிலும் என்னுடைய பெயர் இல்லை. பக்கத்து தொகுதியில் இருக்கிற உறுப்பினர் சுப்பிரமணியன் அவர்கள், இப்போது அடிப்பட்டு இருக்கிறவர், அவருடைய பெயரும் இல்லை. அவர் உங்கள் கட்சியைத் சார்ந்தவர். நாங்கள் இரண்டு பேரும் பேசிக்கொண்டோம், “மார்பிள்ளை உன் பெயரும் இல்லை. என் பெயரும் இல்லை, என்னய்யா பண்ணுவது?” இது கொஞ்சம் மானப் பிரச்சினையாக இருக்கிறது, எப்படி ஐயா விழாவிற்கு வருவது என்று கண்டுகொள்ளாமல் இருந்தேன். இருந்தாலும் சட்டமன்ற உறுப்பினருடைய பெயர் இல்லாமல் இருப்பது, அதுவும் அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்கிறபோது—நாங்கள் அங்கே வந்து ஒன்றும் எதிர்த்துப் பேசமாட்டோம். தொகுதிப் பிரச்சினையைத்தான் பேசிக்கொண்டிருப்போம். இப்படி இருப்பதால் சட்டமன்ற உறுப்பினருடைய உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, உங்களை நம்பித்தான் வந்திருக்கிறோம். ஆகவே எங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் கருத்தை முழுமையாக ஏற்று இந்த அரசு வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று நான் பரிந்துரைக்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கின்னசாமி : தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி. இது நடைமுறையில் எப்படி வருகின்றது என்று பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து இங்கே ஆதிதிராவிடர்களுக்காக 45 ஆயிரம் வீடுகளைக் கட்ட இருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே முன்னாள் முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் ஆதிதிராவிடர்களுக்காக 35 இலட்சம் வீடுகள் கட்டப்படும் என்ற திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். அந்தத் திட்டம் என்ன ஆனது என்பதைப் பற்றி எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணி ஒன்றாகிவிட்ட காரணத்தால் பழைய நினைவுகளை மறந்துவிட்டு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 35 இலட்சம் வீடுகள் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு என்று அப்போது கூட அறிவிக்கப்படவில்லை. 30 இலட்சம் வீடுகள் என்று மொத்தமாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆதிதிராவிடர்களுக்கு 30 இலட்சம் வீடுகள் தேவையில்லை. ஆகவே, மேலும் அந்த 30 இலட்சம் வீடுகள் என்பது, அறிவிக்கப்பட்ட திட்டமே தவிர, நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டமல்ல. நிறைவேற்றுவதற்காக ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படுத்தத் தொடங்கிய திட்டமாக, இந்த 3, 4 ஆண்டுக் காலத்தில் அதற்காக எந்தவிதமான தகுந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

[1989 மார்ச் 30]

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : நிச்சயமாக அவர்கள் இருந்திருந்தால் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியே இருந்திருப்பார் என்று நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவர் அவர்களே, அதிலே முதல் ஆண்டு 2 இலட்சம் வீடுகள் என்றும், அடுத்த ஆண்டு 2 இலட்சம் வீடுகள் என்றும் சொல்லி, இப்படி திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, 3 ஆண்டுகளில் 30 இலட்சம் வீடுகள் என்று தினமணி போன்ற நாளேடுகளில், மிகப் பெரிய விளம்பரம் வந்தது. 3 ஆண்டுகளில் 30 இலட்சம் வீடுகள், 2 ஆண்டுகளில் 20 இலட்சம் வீடுகள் என்று சொன்ன திட்டத்திற்கும், நடைபெற்ற காரியத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை என்பதைப் புள்ளி விவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : நாங்கள் சொல்வது, அந்த முயற்சி தொடங்கப்பட்டது. அதை நீங்கள் தொடர்ந்து நிறைவேற்றுங்கள் என்றுதான் நாங்கள் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : அப்போதே இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்ற முடியாத திட்டம் என்பது, மட்டுமல்ல இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருநாவுக்கரசு சொன்னதைப் போல 2 இலட்சம் வீடுகளும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. புள்ளி விவரங்கள் திட்டவட்டமாக, மாறாக இருக்கின்றன.

திரு. கோ. வீரையன் : தலைவர் அவர்களே, அன்றைய தினம் இந்த அறிவிப்பு வந்தபோது, ஏதோ அதிர்ஷ்டவசமாக நானும் இந்த அவையிலே இருந்தேன். ஆண்டுக்கு 10 இலட்சம், 3 ஆண்டுக்கு 30 இலட்சம் வீடுகள் கட்டப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. 3 ஆண்டுக்காலம் முடிந்துபோய் விட்டது. அந்த 30 இலட்சம் வீடுகளும் தமிழகத்திலே காணவில்லை. எனவே, இப்போது முடிந்துபோன அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருப்பது தேவையானதானா என்பதை உங்கள் மூலமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவர் அவர்களே, அந்தத் திட்டம் வேண்டாம் என்று உறுப்பினர் சொல்கிறாரா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கோ. வீரையன் : அனைத்து ஏழைகளுக்கும் வீடுகள் வேண்டும் என்பதில் நான் அக்கறை உள்ளவன். அதற்காக வாதாடுபவன். அந்த வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டுமென்பதிலே எனக்கு அக்கறை உண்டு. ஆனால் அந்தத் திட்டம் பயனற்ற அல்லது நடைமுறைக்கு வராத திட்டத்தைப் பற்றி பேசிக்

1989 மார்ச் 30] [திரு. கோ. வீரையன்]

கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை என்பதைத்தான் நான் சொல்கிறேனே தவிர, ஏழைகளுக்கு வீடுகள் வேண்டாம் என்று நான் கூறவில்லை. அனைவருக்கும் அரசு இலவசமாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை, என்னுடைய கொள்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திட்டம் தொடரும் : பேரவை இத்துடன் முடியும். வணக்கம்.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (31-3-1989) காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-08 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

11. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

24. 1955-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மை வருமான வரி விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வருவாய்த் துறையின் 6-11-1987-ஆம் நாளிட்ட 1672-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [1955-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண்மை வருமான வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1955) 61 (3) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

25. 1965-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்த (உபரி நிலங்களை ஒருவகை செய்தல் விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வருவாய்த் துறையின் 12-11-1987-ஆம் நாளிட்ட 1713-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [1961-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்த (நில உச்சவரம்பு நிர்ணயம் செய்தல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 58/1961) 112 (2) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

26. உள்துறையின் 12-4-1985-ஆம் நாளிட்ட II (2/HO/2334/85-ஆம் எண் அறிவிக்கையினை ரத்து செய்வது குறித்து உள் (போ. 1) துறையின் 14-12-1988-ஆம் நாளிட்ட 2677-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25 (2) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].